

8ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ - ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ:

ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΒΙΑ / ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ / ΑΦΡΙΚΗ / ΒΟΡΡΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ: ΚΙΜ ΛΟΝΤΖΙΝΟΤΟ / ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΥΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ /
ΓΙΟΝ ΜΠΑΝΓΚ ΚΑΡΛΣΕΝ

Μάρτιος 2006 • Τεύχος 183

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΩΤΟ

ΠΛΑΝΟ

02

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕ

Καθώς η οθόνη φωτίζονταν από το βλέμμα των πικουϊνων που επέστρεφαν αποκαμωμένοι με τροφή στα παιδιά τους, μετά από ταξίδι μινών, στο "Ταξίδι του αυτοκράτορα" πριν λίγες μέρες, η μικρή μου κόρη με ρωτούσε τι ταινία είναι αυτή που δεν μοιάζει με τις άλλες που συνήθως βλέπουμε. Είναι ένα σινεμά που δεν σε κάνει να νοιώθεις πάντα όμορφα βλέποντας το. Πολλές φορές δεν σε χωράει το κάθισμα της αίθουσας. Σκέφτεσαι πως ίσως αλλού να περνούσες πιο ευχάριστα. Είναι ένα σινεμά που συνήθως σε παίρνει μαζί του, σε χαρές και οδύνες, σε ζωές και καθημερινότητες που άλλες φορές σε τρομάζουν, άλλες σε θλίβουν και άλλες απλά σε συγκλονίζουν. Ένα σινεμά που σε κάνει σε κάθε περίπτωση να αισθάνεσαι πως το λίγο του κόσμου σου, δεν είναι ο κόσμος όλος. Και αρχίζεις μαζί με τις εικόνες του να ξεμακραίνεις και να αφουγκράζεσαι. Να βλέπεις, όσα συνειδητά ή ασυνείδητα δεν έβλεπες ή δεν σου έδειχναν. Και να αισθάνεσαι λιγότερο μόνος και λιγότερο εγωιστής. Τα όρια να καταρρέουν και τα σύνορα που ήξερες να γίνονται σιγά σιγά οι παράλληλοι και οι μεσημβρινοί που αγκαλιάζουν τη γη. Αν κάτι χρωστάμε στα ντοκιμαντέρ είναι η ικανότητα τους να ζύνουν λίγο πίσω από τον αμφιβληστροειδή, να μεγαλώνουν τη ματιά μας, που εκ των πραγμάτων, των media και της στρωμένης καθημερινότητας μοιάζει να έχει ακτίνα λίγων χιλιομέτρων. Για δέκα μέρες η Θεσσαλονίκη κολλάει τα μάτια της στα κιάλια και βλέπει με έκπληξη πως ο κόσμος είναι μεγάλος, αρκεί να θέλεις να τον δεις.

Γιώργος Τούλας

1
ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εκδότης • Δέσποινα Μουζάκη
Διευθυντής • Γιώργος Τούλας
Αρχισυντάκτρια • Τζένη Παυλίδου

Συντάκτες Τεύχους
Τίνα Αντωνάκου • Βάσω Βλαχοπούλου • Δήμητρα Βοζίκη
Θόδωρος Γιακουστίδης • Δημοσθένης Ξιφιλίνος
Βούλα Παλαιολόγου • Κωνσταντίνος Σαμαράς • Κύα Τζήμου

Αρχικός Σχεδιασμός
Dolphins

Παραγωγή
ΜΟΥΓΚΟΣ - ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Επικοινωνία
protoplano@filmfestival.gr

ΜΑΘΕ ΠΡΙΝ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ

Όσα πρέπει να ξέρεις για το 8ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ

01 Χώροι Το ΟΛΥΜΠΙΟΝ GALAXIA VACATION CLUB, αποτελεί όπως πάντα, το κέντρο του 8ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Οι αίθουσες ΟΛΥΜΠΙΟΝ και ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ με προβολές καθημερινά από 11:00 έως 23:00 και για δέκα ημέρες, μετατρέπονται στο ιδανικό κινηματογραφικό περιβάλλον για ένα απολαυστικό ταξίδι στις εικόνες του κόσμου. Κι επειδή φεστιβάλ χωρίς βόλτα επί της Λεωφόρου Νίκης στην διαδρομή ΟΛΥΜΠΙΟΝ - Λιμάνι δεν νοείται, οι αίθουσες ΤΖΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ και ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ, στην Προβλήτα Α, Αποθήκη 1, καθώς επίσης και οι δύο αίθουσες του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (για πρώτη φορά), επιφυλάσσουν εξίσου συναρπαστικές κινηματογραφικές στιγμές! Τέλος, εάν αναρωτιέστε ποια είναι τα meeting points του Φεστιβάλ, η απάντηση είναι απλή! Πράσινο Δωμάτιο (09:00-01:00) και Δωμάτιο με Θέα (10:00-02:00) στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ GALAXIA VACATION CLUB! Θα τους βρείτε όλους εκεί!

02 Τι θα δούμε φέτος; Το φετινό πρόγραμμα αποτελείται από δέκα θεματικούς άξονες, εκ των οποίων οι έξι (Ώψεις του κόσμου, Μικρές Αφηγήσεις, Η καταγραφή της μνήμης, Ανθρώπινες διαδρομές, Κοινωνία & Περιβάλλον, Μουσικά Ντοκιμαντέρ) αποτελούν τον κύριο κορμό και οι υπόλοιποι τέσσερις: Παγκοσμιοποίηση: Εναλλακτικές προτάσεις, Φάκελος: Αφρική, Η πολιτική της βίας (μέρος 2ο) και το Αφιέρωμα στην Kim Longinotto την πινελιά που κάνει την διαφορά!

03 Έχετε απορίες; Απευθυνθείτε στο φιλικό και πάντα πρόθυμο να σας βοηθήσει, προσωπικό του Φεστιβάλ, στο Information Desk, στην είσοδο του ΟΛΥΜΠΙΟΝ GALAXIA VACATION CLUB. Από το ίδιο σημείο μπορείτε προμηθευτείτε το πρόγραμμα του Φεστιβάλ, τον κατάλογο και τις φετινές εκδόσεις! Αν είστε τύποι με εικαστικές ανησυχίες, ζητήστε ακόμα την αφίσα του Φεστιβάλ, φιλοτεχνημένη από τον Γιώργο Τσαγγάρη!

04 CinekartaF & Εισιτήρια Εάν είστε έτοιμοι για τις δέκα επόμενες ημέρες να απολαύσετε όσες περισσότερες ταινίες τεκμηρίωσης προλαβαίνετε, τότε προμηθευτείτε άμεσα την νέα CinekartaF! Μόνο με 30€ εξασφαλίζετε την δωρεάν είσοδό σας σε όλες τις προβολές του 8ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Αν είστε φοιτητές ή μαθητές, ακόμη καλύτερα για εσάς, καθώς μπορείτε να την προμηθευτείτε μόνο με 15€! Για την δική σας διευκόλυνση όμως, μην ξεχνάτε ποτέ να εκδίδετε το εισιτήριο μηδενικής αξίας για κάθε προβολή, από τα δύο ταμεία του ΟΛΥΜΠΙΟΝ GALAXIA VACATION CLUB και από αυτό της Αποθήκης 1 (ώρες λειτουργίας για όλα τα ταμεία 10:00-23:45). Εάν δεν επιθυμείτε να αποκτήσετε την CinekartaF, μπορείτε να προμηθευτείτε απλά εισιτήρια για την κάθε προβολή (τιμή 4€).

01

04

09

05 Site Ο δικτυακός τόπος του 8ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, είναι ο πιο πιστός αρωγός σας σε ό,τι αφορά το Φεστιβάλ. Στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.filmfestival.gr και «κλικάροντας» στην αφίσα του 8ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, μπορείτε να βρείτε το πρόγραμμα προβολών, τις συνόψεις των 180 ταινιών τεκμηρίωσης που παρουσιάζονται, τα Δελτία Τύπου, τα Νέα του Φεστιβάλ, φωτογραφίες και πολλά άλλα!

06 Συνεντεύξεις Τύπου Είδατε κάποιο ντοκιμαντέρ που σας ενθουσίασε και θέλετε να συζητήσετε τον δημιουργό του; Θα τον βρείτε στο Πράσινο Δωμάτιο, όπου καθημερινά από τις 11 το πρωί και μέχρι τις 2 το μεσημέρι, όλοι οι σκηνοθέτες δίνουν συνεντεύξεις τύπου. Προμηθευτείτε το πρόγραμμα από το Πράσινο Δωμάτιο και πιάστε θέση, αφήνοντας τους άλλους να πιστεύουν ότι οι συνεντεύξεις τύπου είναι μόνο για δημοσιογράφους!

07 Panels & Masterclasses Μην χάσετε τα Masterclasses, τις Ανοικτές Συζητήσεις και τα Workshops! Γνωρίστε σε βάθος το έργο των κορυφαίων δημιουργών Kim Longinotto (Τρίτη 14 Μαρτίου, Τζον Κασσαβέτης, 15:00) και Jon Bang Carlsen (Πέμπτη 16 Μαρτίου, Τζον Κασσαβέτης, 12:30), αλλά μάθετε και τα τεχνικά τους «μυστικά» (Workshop: Digital Production – Peter Wintonick, Τετάρτη 15 - Παρασκευή 17 Μαρτίου, 10:00-12:00, αίθουσα ΤΖΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ). Παρακολουθείστε επίσης τα Θεματικά Πάνελ, με διακεκριμένους εισηγητές. Σημειώστε λοιπόν!

- Ημερίδα: Παγκοσμιοποίηση, Τζον Κασσαβέτης, Δευτέρα 13 Μαρτίου, στις 11:00,
- Ημερίδα: Αφρική, Τζον Κασσαβέτης, Τρίτη 14 Μαρτίου, στις 11:00
- Ημερίδα: Ιστορικό Ντοκιμαντέρ, Παύλος Ζάννας, Παρασκευή 17 Μαρτίου, στις 10:30
- Ανοικτός Χώρος: συζήτηση για την παγκόσμια προώθηση και διανομή ντοκιμαντέρ, Τετάρτη 15 Μαρτίου, Τζον Κασσαβέτης, στις 12:30.
- Ανοικτή συζήτηση με θέμα την Προώθηση των Ελληνικών Ντοκιμαντέρ, Σάββατο 18 Μαρτίου, Τζον Κασσαβέτης, στις 11:00.

Η είσοδος σε όλες τις παραπάνω εκδηλώσεις είναι ελεύθερη με σειρά προτεραιότητας.

08 Βραβεία Εσείς έχετε την δύναμη! Μην φοβηθείτε τα χαμογελαστά κορίτσια που θα σας προσεγγίζουν κατά την είσοδό σας στην αίθουσα! Πάρτε το κουπόνι ψηφοφορίας, απολαύστε την ταινία και κατά την έξοδό σας ψηφίστε και ρίξτε το στην κάλπη! Με τον τρόπο αυτό θα αναδείξετε εσείς τα 2 καλύτερα ελληνικά και τα 2 καλύτερα ξένα ντοκιμαντέρ, άνω και κάτω των 45' αντίστοιχα. Τα Βραβεία Κοινού (χορηγός: EPT3) θα απονεμηθούν στην Τελετή Λήξης του 8ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, όπου κατά παράδοση θα ανακοινωθούν και τα βραβεία της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Κριτικών Κινηματογράφου FIPRESCI.

09 Πάρτυ και συναιλίες Μετά από μία ημέρα γεμάτη με εικόνες, δεν υπάρχει τίποτε καλύτερο από ένα «φεστιβαλικό» πάρτυ! Προσθέστε από τώρα στην ατζέντα σας τα εξής: Πάρτυ Έναρξης στο Ολύμπιον, Παρασκευή 10 Μαρτίου, ώρα 23:30, DJ Πάρτυ στο Boutique, Σάββατο 18 Μαρτίου, ώρα 23:30, Συναιλία «Και αν είναι Ροκ μην τους φοβάστε!», στην Υδρογειο, Παρασκευή 17 Μαρτίου, ώρα 23:30, Συναιλία ONIRAMA, Τρίτη 14 Μαρτίου στην Αποθήκη του Μύλου, ώρα 22:00, Πάρτυ Λήξης στο Santé, Κυριακή 19 Μαρτίου, στις 23:30.

Η κριτική επιτροπή της FIPRESCI

Η φετινή κριτική επιτροπή της FIPRESCI (International Federation of Film Critics), αποτελείται από τους:

- Adina Emilia Bradeanu / Αντίνα Εμίλια Μπραντεάνου, Ρουμανία (Πρόεδρος)
- Nils Vermund Gjerstad / Νιλς Βέρμουντ Γκέρστατ, Νορβηγία
- Kirsten Liese / Κίρστεν Λίζε, Γερμανία
- Θόδωρος Γιακουστίδης, Ελλάδα

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ «ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΝΤΑΣ» (JUST TALKING)

Κάθε απόγευμα (16:30-17:30) σε ένα φιλικό κλίμα χαλαρής ατμόσφαιρας, στο κάτω δώμα του Δωματίου με θέα (Ολύμπιον, 5ος όρ.), Έλληνες και ξένοι επαγγελματίες του ντοκιμαντέρ θα ανταλλάσσουν απόψεις και θα μοιράζονται τις εμπειρίες τους σχετικά με τη δημιουργία ταινιών τεκμηρίωσης. Οι συζητήσεις θα διεξάγονται στα αγγλικά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/3/06

Για την έναρξη, ένα ντοκιμαντέρ σαν παραμύθι από τη Δανία, που ακολουθεί τα βήματα μιας νεαρής Αφγανής που ονειρεύεται να γίνει πιλότος. Στις 8.30 ακριβώς πιστή στο ραντεβού μου στο Ολύμπιον – Galaxia Vacation Club, ενώ για τη δεξίωση θα αγνοήσω το 23.30 που γράφει το πρόγραμμα και θα είμαι αργότερα στο “Δωμάτιο με Θέα” στο Ολύμπιον. Μην ρωτήσετε γιατί. Γιατί έτσι συνηθίζεται. Στις δεξιώσεις δεν πας από τους πρώτους.

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/3/06

Το Σάββατο είναι μια καλή μέρα να ανησυχήσεις για το περιβάλλον και την κοινωνία και οι ανησυχίες σου να ενωθούν με αυτές του υπόλοιπου πλανήτη, αν είναι να γίνουν εικόνες τις οποίες σου προσφέρουν κινηματογραφιστές από όλο τον κόσμο. Το μεσημέρι στην ταινία **Admidst The Stones Hypnotized by The Moon** μια οικογένεια αντιστέκεται στην παγκοσμιοποίηση, εγώ αντιστέκομαι στη μοδάτη συνήθεια της πόλης για shopping και after shopping party και το απόγευμα παρακολουθώ τη ζωή δύο εργαζόμενων εφήβων στα αργυρωρυχεία της Βολιβίας. Στις 21.00 τρυπώνω στην αίθουσα Τζον Κασσαβέτης. Το **Unknown White Male** έχει όλα τα συστατικά που μπορούν να με καθηλώσουν: Ένας Νεοϋορκέζος πρώην κρηματιστής που κάνει την μνήμη του για πάντα. Αυτό που δεν κάνει κάποιος σε αυτή την πόλη είναι η όρεξη του για καλό φαγητό και συζήτηση γύρω από ένα στρωμένο τραπέζι στη “Μυροσίνα”...

ΚΥΡΙΑΚΗ 12/3/06

Το καλύτερο σε όλη αυτή την ιστορία είναι τα ραντεβού που δίνονται στα meeting points του φεστιβάλ. Τους βρίσκεις όλους εκεί. Το απόγευμα στο δώμα του “Δωματίου με Θέα” πας για κουβέντα, παίρνεις μέρος στις ανοιχτές συζητήσεις με θέματα που καίνε τον πλανήτη, και η μυρωδιά τους έφτασε μέχρι τη δική σου καλομαθημένη στο άρωμα του Θερμαϊκού μυτούλα. Στις 19.00 στην αίθουσα Σταύρος Τορνές θα αφεθώ σε μια αφήγηση που θα μπερδέψει το χαμόγελο με τα δάκρυα μου αφού κάνει ζουμ σε μια νοσοκομειακή πτέρυγα παιδιών με λευχαιμία (**Before flying back to earth**), ενώ στις 20.30 στο Ολύμπιον το **39 Pounds Of Love** είναι η ιστορία ενός ατόμου με αναπηρία, δοσμένη με πολύ χιούμορ. Θα το δω και η βραδιά θα κλείσει με γρήγορους υπολογισμούς για το βάρος της αγάπης. Αύριο βλέπουμε.

ΔΕΥΤΕΡΑ 13/3/06

Η ημερίδα για την Παγκοσμιοποίηση στις 11.00 στο λιμάνι δεν είναι για εργαζόμενα κορίτσια όπως εγώ, που δεν μπορούν να πάρουν εύκολα άδεια απ’ τη δουλειά τους. Όμως στην αίθουσα Σταύρος Τορνές στις 16.30 έρχεται η ταινία **Belzek**, κουβαλώντας τις μνήμες των κατοίκων της ομώνυμης πολωνικής πόλης στον Β’ παγκόσμιο πόλεμο και στις 20.30 το **China Blue**, με γυναίκες στην Κίνα που εργάζονται για μια μπουκιά ψωμί στα εργοστάσια. Η συγκεκριμένη ταινία

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΓΙΑ ΔΕΚΑ ΜΕΡΕΣ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΗ. ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΕΙΣ ΑΝΑΛΟΓΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΩΣ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΠΑΙΡΝΕΙ ΑΜΕΣΩΣ ΑΛΛΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ. ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΜΙΑΣ ΣΙΝΕΦΙΛ, ΜΑΡΤΗ ΜΗΝΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

θα με κάνει να νιώσω άβολα στο καινούριο τζιν μου αφού θα ξέρω πια πώς κατασκευάστηκε και με τι κόστος. “Meat me” για τη νύχτα.

ΤΡΙΤΗ 14/3/06

Η ατζέντα μου γέμισε με ραντεβού. Η Kim Longinotto δίνει masterclass στις 15.00 στο Τζον Κασσαβέτης. Θέλω να τη ρωτήσω γιατί οι δυνατές γυναίκες περιθωριοποιούνται από την κοινωνία. Το **Bullshit** που προβάλλεται στο Ολύμπιον και το πάρτι με τους “Ονιράμα” στο “Μύλο” με περιμένουν... Τα όνειρα μας ντυμένα με νότες για κλείσει αισίως η βραδιά.

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/3/06

Την μέρα αυτή θα την αφιερώσω στην **Kim Longinotto**. Η βραδινή εκδήλωση είναι προς τιμήν της.

ΠΕΜΠΤΗ 16/3/06

Ο **Jon Bang Carlsen** σήμερα παραδίδει masterclass και οι σινεφίλ της πόλης πίνουν ούζα στο “Πανελλήνιον”. Ψάχνω για ταινία αλλά μάλλον σήμερα είναι μέρα ξεκούρασης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/3/06

Αφιερώνω την Παρασκευή κουβεντιάζοντας με σκηνοθέτες στο “Δωμάτιο με Θέα” και πίνοντας το ποτό μου στο “Pasta Flora Darling”.

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/3/06

Καιρός για Ελληνικό ντοκιμαντέρ που κάνει την εμφάνιση του δυναμικά στο Φεστιβάλ, στις σκοτεινές αίθουσες. Ο Γιώργος Αυγερόπουλος με την σειρά ντοκιμαντέρ **Έξαντας** είναι εδώ και μιλάει για τους ανθρώπους και την ελπίδα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 19/3/06

Μια ακόμα ταινία πριν τη λήξη του Φεστιβάλ παίρνει θέση στην ατζέντα μου. Τίτλος: **An Ordinary Family**. Μια μεσοαστική αργεντινική οικογένεια μένει χωρίς χρήματα εξαιτίας της κρίσης που μαστίζει τη χώρα και αναγκάζεται να πουλήσει ότι της απέμεινε και να μεταναστεύσει στην Ισπανία. Το θέμα παίρνει θέση στην καρδιά μου. Με ενδιαφέρει. Πιο πολύ και από το πάρτι που θα ακολουθήσει.

Αυτό ήταν. 10 σημεία για δέκα μέρες. Φινάλε. Πιο γεμάτη και πιο σοφή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΪΠΙΔΗΣ

ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΙΡΑ ΣΤΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ, ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΖΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΤΟΥ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΛΑΝΔΙΑ, ΚΑΘΩΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΡΕΪΓΙΑΒΙΚ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΗΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΤΟΡΟΝΤΟ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΜΟΝΤΡΕΑΛ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΔΩ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ, ΑΝ ΜΗ ΤΙ ΑΛΛΟ, ΘΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ ΝΑ ΝΟΙΩΣΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΝΗΣΥΧΟΙ ΓΙΑ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ.

Φτάνοντας αισίως στην όγδοη διοργάνωση πώς αποτιμάτε την εμπειρία της διοργάνωσης ενός φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ στη Θεσσαλονίκη, μέχρι σήμερα. Τι άλλαξε σε αυτά τα χρόνια;

Το εγχείρημα ξεκίνησε στο σκοτάδι κυριολεκτικά. Βλέπετε, το είδος Ντοκιμαντέρ έχει πέσει θύμα προκατάληψης. Οι θεατές πίστευαν ότι δεν τους αφορά, ότι δεν έχει σχέση με την ψυχαγωγία, ότι πρόκειται για ταινίες μηδαμινής αξίας, που δείχνουν φυτά και ζώα. Στη πραγματικότητα τίποτε από αυτά δεν ισχύει. Παρακολουθώ ντοκιμαντέρ πολλά χρόνια και διαπιστώνω ότι

έχει μια καλπάζουσα ανάπτυξη παγκόσμια. Η παραγωγή αυξάνει, φεστιβάλ μεγαθήρια όπως οι Κάνες περιλαμβάνουν στο επίσημο πρόγραμμα τους ντοκιμαντέρ και ενίοτε τα βραβεύουν πλάι σε τεράστιες υπερπαραγωγές. Πριν έξι χρόνια μια ταινία της Ανιές Βαρντά στις Κάνες με εντυπωσίασε και η ίδια μου είπε ότι την έκανε με μια μικρή οικιακή κάμερα. Η ταινία «άνοιξε» σε εκατοντάδες αίθουσες κατόπιν. Ένα αριστούργημα. Σήμερα ζούμε σε περίεργες εποχές, με ανακατατάξεις, νέα δεδομένα, πολέμους και βία. Είμαι ευαίσθητοποιημένος σε θέματα κοινωνικού ενδιαφέροντος, όντας ο ίδιος μετανά-

στης για χρόνια, ένοιωσα από την αρχή την ανάγκη να δώσω φωνή σε ομάδες καταδικασμένες στη σιωπή, ανθρώπους που είναι θύματα καταπίεσης, αποκλεισμένους. Σε τέτοιες ταινίες εκφράζονται απόψεις. Συνήθως δεν γυρίζονται από τις εταιρίες γιατί δεν αποφέρουν κέρδος. Είναι έργα δημιουργών, που προτάσσουν απόψεις συχνά αντίθετες με την καθεστηκυία τάξη. Είναι όμως η δική τους αλήθεια. Είναι η εναλλακτική πληροφόρηση, έξω από τα καθιερωμένα, που αφορούν τους ανθρώπους που νοιάζονται περισσότερο για όσα συμβαίνουν. Ένα φεστιβάλ σαν αυτό οφείλει με συνέπεια, σοβαρό-

Το στίγμα του «Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης - Εικόνες του 21ου αιώνα» πως θα το συνοψίζατε;

Οι εμπειρίες, η πορεία, η ηλικία σου είναι κάτι που παίζουν ρόλο και φυσικά καθορίζουν και τις επιλογές σου. Πιστεύω πως ένα φεστιβάλ δεν πρέπει να παίζει απλά ταινίες. Θα πρέπει να 'ναι πιο ζωντανό. Να ξυπνήσει μια δυναμική στο θεατή και να ξεκινήσει μια επικοινωνία. Να παρουσιάσει θέματα κοινωνικού ενδιαφέροντος που δεν τα ακουμπάει κανείς. Πριν λίγα χρόνια ένας Ιρανός φίλος μου μίλησε για 217.000 Αφγανούς που περιφέρονται στο Ιράν χωρίς πατρίδα και μέλλον. Για τα παιδιά τους που ζουν περίπου σαν αγρίμια, διωγμένα, χωρίς σχολείο και μέλλον. Μου είπε πως με 3 δολάρια το καθένα από αυτά θα πήγαινε σχολείο για ένα χρόνο. Στο πλαίσιο εκείνης της χρονιάς, κάναμε ένα τηλεμαραθώνιο στην ΕΤ3 και μαζέψαμε σε τρεις ώρες 63 χιλιάδες ευρώ και χτίστηκε ένα σχολείο. Δεν είμαι ιεραπόστολος. Αυθόρμητα μου γεννήθηκε η ανάγκη να κάνουμε κάτι πέρα από το να δείξουμε ταινίες και το κάναμε. Το ίδιο συμβαίνει σε δεκάδες περιοχές. Στη Ρουάντα με τα παιδιά - δολώματα του εμφυλίου, στη Βραζιλία με τα παιδιά που σκοτώνουν ελεύθεροι σκοπευτές στα πάρκα. Επιστρέφουμε με κάποιο τρόπο στο Μεσαίωνα. Αντί να βομβαρδίζουμε το Αφγανιστάν θα μπορούσαν τα αεροπλάνα να ρίχνουν βιβλία. Αυτό που σκεπτομαι κάθε φορά είναι πως μπορούμε να αντισταθούμε στο σκηνικό της παθητικότητας.

τις και ευθύνη να πλησιάζει το κοινό. Να διαμορφώνει ευαίσθητους και σκεπτόμενους θεατές, που είναι και καλύτεροι πολίτες από ότι οι απαθείς θεατές του κόσμου.

Ο δρόμος προς το θεατή λοιπόν είναι το ζητούμενο.

Ακριβώς. Το να δώσει κανείς την ευκαιρία στις ταινίες αυτές να προβληθούν σε ένα ζωντανό κοινό. Ο σκηνοθέτης να μπορέσει να μιλήσει με τον κόσμο για τη δουλειά του, να μπορέσουν στη συνέχεια τα φιλμ να βρουν ένα δρόμο προς τα κανάλια και μακάρι και τις αίθουσες. Αν καταφέρουμε αργότερα να ιδρύσουμε και ένα κέντρο Βαλκανικού Ντοκιμαντέρ, να στηρίξει τις προσπάθειες σε αυτές τις χώρες, αλλά και να προβάλλονται ταινίες όλο το χρόνο και όχι μόνο αυτές τις δέκα μέρες, να δημιουργήσουμε και μια δανειστική βιντεοθήκη, να εξαπλωθεί σιγά σιγά και στην περιφέρεια. Ξέρετε έρχονται πια άνθρωποι από παντού. Από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, την Πάτρα, το Ηράκλειο.

Επειδή μιλήσατε για τηλεόραση, μήπως οι σκηνοθέτες παίρνοντας υπόψη τους αυτό φτιάχνουν και τα ντοκιμαντέρ πια πιο κοντά στα τηλεοπτικά σιάνταρ;

Αναγκαστικά επηρεάζονται. Ας πούμε στη διάρκεια. Δεν κάνουν φιλμ πάνω από 50-60 λεπτά. Η αίθουσα θα είναι το επόμενο βήμα. Το καλό είναι πως ο κόσμος αυξάνεται. Πέρσι εδώ είχαμε 22 χιλιάδες θεατές, που είναι εξαιρετικό νούμερο.

Φέτος επικεντρώνετε, ανάμεσα στα άλλα, στην Αφρική, την Παγκοσμιοποίηση και τον Ευρωπαϊκό Βορρά. Με ποιο σκεπτικό;

Η Αφρική είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο, άγνωστο σε μας. Περνάει επιφανειακά στις ειδήσεις στον ημερήσιο τύπο και στην τηλεόραση. Τα προβλήματα αυτής της ηπείρου παραμένουν άλυτα για συγκεκριμένους λόγους. Είναι μια ζάπλουτη ήπειρος που συμφέρει στα έθνη της Δύσης να την κρατάνε σε κατάσταση ένδειας. Υπάρχουν βέβαια και τα προβλήματα των Αφρικανών μεταναστών στην Ευρώπη και εδώ. Που μεταναστεύουν σε κατάσταση εξαθλίωσης και δέχονται το ρατσισμό και την εκμετάλλευση. Από την άλλη σε σχέση με την παγκοσμιοποίηση υπάρχει ένα κίνημα ανθρώπων που εγκαταλείπουν πια τις οργανωμένες δομές και επιστρέφουν στις παραδόσεις τους, στην Ιαπωνία και αλλού. Το κατεστημένο προσπαθεί να έχει τον απόλυτο έλεγχο παντού. Οι Αμερικάνοι προσπαθούν να κάνουν business με τα πάντα. Και κάποιοι αντιστέκονται. Μια Ινδή ακτιβίστρια διαμαρτύρεται παντού γιατί ένα δέντρο που φύσταν μόνο στην Ινδία και χρησίμευε για διάφορους φαρμακευτικούς και άλλους λόγους, το πήραν οι Αμερικάνοι και το εκμεταλλεύονται πια παντού. Αυτά έχουν τρομερό ενδιαφέρον. Στη Σκανδιναβία τέλος έχει πολύ σημαντική παρουσία το ντοκιμαντέρ. Παράγονται πολύ αξιόλογα φιλμ, εξελίσσονται, υπάρχουν κανάλια στη Γροιλανδία παρακαλώ που παίζουν μόνο ντοκιμαντέρ. Μια σπουδαία παραγωγή στο Βορρά που αξίζει να γνωρίσει κανείς.

ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΑΝ ΑΥΤΟ ΟΦΕΙΛΕΙ ΜΕ ΣΥΝΕΠΕΙΑ, ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΝΑ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟ. ΝΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΑΠΟ ΟΤΙ ΟΙ ΑΠΑΘΕΙΣ ΘΕΑΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τι πιστεύετε πως θα έχει κερδίσει ο θεατής στο τέλος αυτού του φεστιβάλ που ξεκινάει;

Θα έχει πάρει ερεθίσματα, σκέψεις, ιδέες, μια άλλη αντίληψη για τον κόσμο. Θα του έχει γεννηθεί η επιθυμία να κάνει κάτι θετικό. Να παλέψει ίσως για τα πράγματα που θα κάνουν καλύτερο το μέλλον της γης.

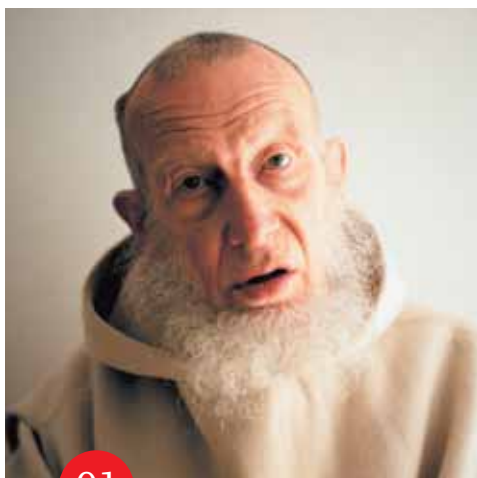
Και σεις;

Δεν έχω ψευδαισθήσεις. Δεν επιτελώ κοινωνικό έργο. Απλά θέλω όσα έρχονται στην προσοχή μου να τα μοιραστώ και με τους θεατές.

Όψεις του Κόσμου

Από την χαοτική Λωρίδα της Γάζας και την πολύβουη Βαγδάτη των αεροπορικών επιδρομών και των διαδηλώσεων έως την ασάλευτη σιωπή της μονής Grand Chartreuse στις Γαλλικές Άλπεις, κανείς δεν αμφιβάλλει πως ο θαυμαστός καινούριος κόσμος έχει περισσότερες αθέατες πλευρές απ' όσες υποψιαζόμαστε. Κάποιες ούτε καν τις φανταζόμαστε, με νοσηρά παραδείγματα την νέα «Guantanamo» παιδαγωγική που εφαρμόζει η Αμερική στα παιδιά της ή τις τεχνικές insomnia που εφευρίσκουν οι εργάτριες για να αντέξουν τα σκυλίσια ωράρια στα εργοστάσια της Κίνας. Μια σειρά ντοκιμαντέρ ιστορικού και κοινωνικού περιεχομένου έρχονται να διηγηθούν ιστορίες από την κρύπτη μιας όχι και τόσο ευγενικής πραγματικότητας.

Into Great Silence Ένα μουσικιστικό ταξίδι στα άδυτα του πιο αυστηρού μοναστικού Τάγματος των Καθολικών **Tranquility Bay** το «Γκουαντάναμο» των «απροσάρμοστων» αμερικανών εφήβων κρύβεται σε μια αυστηρή εκπαιδευτική κατασκήνωση στην Τζαμάικα. **China Blue** μια κριτική ματιά της φτηνής γυναικείας εργασίας πίσω από τις πύλες ενός κινέζικου εργοστασίου παραγωγής denim για την Δύση **Methadonia** Εθισμός και απεξάρτηση στην χώρα της μεθαδόνης. Μια εξερεύνηση της αμφιλεγόμενης χρήσης του πιο πολυδιαφημισμένου υποκατάστατου drug **The Play** Εννιά γυναίκες στην τουρκική επαρχία ανεβάζουν μια αυτοσχέδια θεατρική παράσταση και κάνουν την φτωχή τέχνη τους κραυγή αυτοεκτίμησης και ελπίδας για ένα καλύτερο μέλλον **51 birch street** Ένα αυτοβιογραφικό ντοκιμαντέρ για τα «Μυστικά και Ψέματα» που κρύβει κάθε οικογένεια **Ordinary Lives** Σε μια πόλη που σχεδιάζει να μοιάζει Σαγκάι σε λίγα χρόνια, 7 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε συνθήκες Όλιβερ Τουϊστ. Καλωσήρθατε στο Μουμπάι, την οικονομική πρωτεύουσα της Ινδίας **In the shadows of the Palms – Iraq** οι τελευταίες μέρες του Σαντάμ στην εξουσία, η Επιχείρηση «Σοκ και Δέος», η ζωή μετά την αποκατάσταση της «δημοκρατίας», κινηματογραφημένα από έναν αυτόπτη μάρτυρα. Το εξαιρετικό ντοκιμαντέρ του έγκυρου Αυστραλού δημοσιογράφου και σκηνοθέτη Wayne Coles – Janess που κέρδισε περισσότερα από 20 διεθνή βραβεία **Iraq in Fragments** Καθημερινές ιστορίες του μεταπολεμικού Ιράκ σε τρεις πράξεις, σ' ένα εξαιρετικό δείγμα cinéma verité. Βραβείο σκηνοθεσίας στο φετινό φεστιβάλ του Sundance **Born in the USSR – 21 up** το τρίτο μέρος

01

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΙΚΡΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΦΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ. ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΠΕΝΗΝΤΑ ΞΕΝΕΣ ΣΥΝ ΔΕΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΨΗΛΑΦΙΖΟΥΝ – ΣΕ ΕΞΙ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ – ΣΗΜΑΔΙΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΓΝΩΣΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΕΠΙΒΙΒΑΖΟΜΑΣΤΕ.

02

- 01. INTO GREAT SILENCE
- 02. SHAPE OF THE MOON
- 03. THE STATE OF FEAR
- 04. THE DEVIL'S MINER

μιας σειράς κοινωνικών ντοκιμαντέρ που παρακολουθεί κάθε επτά χρόνια μια ομάδα παιδιών γεννημένων στην πρώην Σοβιετική Ένωση **Rikers High** αληθινές ιστορίες μέσα από το πιο σκληρό γυμνάσιο της Νέας Υόρκης, στην εφηβική πτέρυγα των μεγαλύτερων φυλακών των Ηπα. Βραβευμένο στο Tribeca Film Festival 2005 **Romantico** η δύσκολη ζωή ενός παράνομου Μεξικανού μετανάστη στην Αμερική, που μαζεύει κέρματα και ελπίδες παίζοντας με την κιθάρα του μουσικές mariachi στους δρόμους του Σαν Φρανσίσκο **5 Days** το χρονικό της εκκένωσης της Λωρίδας της Γάζας από τους Εβραίους εποίκους, κινηματογραφημένο σε real time από τον πολυβραβευμένο Ισραηλινό σκηνοθέτη του «Checkpoint» **Workinman's Death** το μεροκάματο του τρόμου σε έξι γωνιές του πλανήτη, από τον βετεράνο Αυστριακό ντοκιμαντερίστα Michael Glawogger.

06

ΑΛΛΕΣ ΦΩΝΕΣ, ΑΛΛΟΙ ΤΟΠΟΙ

Μικρές Αφηγήσεις

Οι καθημερινές ιστορίες ανθρώπων από το Ιράν και την Λιθουανία έως την Νιγηρία και το Greenwich Village, που θα μπορούσαν να συναγωνιστούν σε σασπένς και ανατροπή το πιο ευφάνταστο θρίλερ. Συχνά δραματικές και σπαραξικάρδιες, άλλοτε κωμικές και γκροτέσκες. Και αποκαλυπτικές του μεγαλείου της ανθρώπινης ψυχής στα όρια της ανυπαρξίας, όταν τα παιχνίδια πολέμου, η πατριαρχική ηθική, ο θρησκευτικός φανατισμός ή μια ιατρική διάγνωση απειλούν να σου κλείσουν τα μάτια για πάντα.

Break Away Ο πόλεμος του Κοσόβου τελειώσε, οι νάρκες εδάφους έμειναν. Και ο θάνατος παραφυλάει στον επόμενο δρασκελισμό **Dialogues in the Dark** εγκλήματα τιμής στη σημερινή Τουρκία, με τις γυναίκες στο νεκροτομείο **A Love Apart** το τελετουργικό προετοιμασίας ενός “προκαθορισμένου” γάμου στη σημερινή Νιγηρία **My Grandmother’s House** τρυφερή και παινιδιάρικη εξερεύνηση των συναισθημάτων που μοιράζονται κάτω από την ίδια στέγη μια γιαγιά και η εγγονή της. Βραβείο «Joris Ivens» στο περσινό φεστιβάλ ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ **After Innocence** Όταν το ποινικό – δικαστικό σύστημα των ΗΠΑ κάνει λάθος. Ιστορίες αθώων που έπεσαν θύματα δικαστικής πλάνης και εξέτισαν ποινές δεκαετιών. Το

03

04

Ειδικό Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής του Sundance, το 2005 **Some day my prince will come** το μελαγχολικό και ενίοτε ξεκαρδιστικό πορτραίτο ενός κοριτσιού που περιμένει τον έρωτα της ζωής της σε μια επαρχιακή πόλη της Αγγλίας **Before flying back to earth** σε μια νοσοκομειακή πτέρυγα παιδιών με λευχαιμία, το χαμόγελο και το παιχνίδι γίνεται ζήτημα ζωής και θανάτου. Βραβείο «Golden Dove» στο φεστιβάλ ντοκιμαντέρ του Leipzig, το 2005. **Pilgrimage** Το καθημερινό και ριψοκίνδυνο ταξίδι χιλιάδων πιστών Ιρανών στην ιερή πόλη Καρμπάλα του Ιράκ. Μια ιστορία σουρεαλιστικών αποχρώσεων από τον ταλαντούχο υιό Κιαροσάμι **Black Sun** Υπάρχει ήλιος εκεί που βασιλεύει το σκοτάδι; Η απάντηση στην ιστορία ενός Γάλλου καλλιτέχνη που έπεσε θύμα ληστείας στους δρόμους της Νέας Υόρκης, χάνοντας για πάντα το φως του. →

07

Looking for the new

 GREEK FILM CENTRE
10, Panepistimiou Av., 106 71 Athens Greece
Tel. +30 210 3648007 Fax. +30 210 3614336
e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

05

Μουσική

Αν το αμερικάνικο πανκ ροκ ήταν ένα κοινωνικό κίνημα που δημιούργησαν τα περιθωριακά παιδιά του ρηγκανισμού, το χέβι μέταλ κατάφερε να «δαινομοποιηθεί» γιατί έβαλε σχεδόν εμμονοληπτικά στην προκλητική στιχουργική του την βία, τον θάνατο, την θρησκεία και την σεξουαλικότητα. Την ίδια δυναμική της μουσικής για αμφισβήτηση συναντά κανείς σήμερα στις παραγκουπόλεις της Βραζιλίας όπου το χιπ κοπ από την μια και ο ρυθμός των κρουστών από την άλλη έχουν κάνει το θαύμα τους κόντρα στην βία των όπλων και των ναρκωτικών. Η μουσική λοιπόν ως «βελοούδινη επανάσταση» και γιορτή ελπίδας πρωταγωνιστεί φέτος σε έξι ντοκιμαντέρ.

Metal: A Headbanger's Journey η κουλτούρα του heavy metal, μακριά από κλισέ και εύκολους αφορισμούς **Beijing Bubbles** οι πανκ – ροκ μπάντες του Πεκίνου τραγουδούν την μελαγχολία τους για το καπιταλιστικό θαύμα του κόκκινου γίγαντα **American Hardcore** η ιστορία του αμερικάνικου πανκ – ροκ από το 1980 έως το 1986 **The Miracle of Candeal** Bebo Valdés, Carlinhos Brown, Gilberto Gil, Caetano Veloso τραγουδάνε τα καινούρια όνειρα των φτωχογειτονιών της Bahía, στο «κοινωνικό μιούζικαλ» του Φερνάντο Τρούεμπα **Favela Rising** στις φαβέλες του Ρίο, η μουσική δεν είναι υπόθεση fame story αλλά κοινωνικής αφύπνισης. Κι έχει τον ήχο της Afro – Reggae **Abdullah Ibrahim: A struggle for love** πορτραίτο – φόρος τιμής σ' έναν σπουδαίο Νοτιοαφρικανό τζαζίστα και πολιτικό ακτιβιστή.

05. ABDULLAH IBRAHIM: A STRUGGLE FOR LOVE

06. 39 POUNDS OF LOVE

Η καταγραφή της μνήμης

Εδώ το βλέμμα στρέφεται προς τα πίσω για να φωτίσει πρόσωπα και γεγονότα που διαμόρφωσαν πτυχές της σύγχρονης πραγματικότητας. Η ναζιστική θηριωδία, το Ολοκαύτωμα, τα εγκλήματα των Κόκκινων Χμερ, η Περουβιανή στρατοκρατία, τα ψυχροπολεμικά παιχνίδια της Βόρειας Κορέας, το ζήτημα του Θιβέτ γίνονται φέτος οι αφορμές για να ξετυλιχθεί επί της οθόνης η ιστορική μνήμη του κόσμου, εγείροντας μερικά επιτακτικά και κοινής αγωνίας ερωτήματα για την ανθρώπινη φύση, τη δύναμη της συγχώρεσης και την ανάγκη συμφιλίωσης με το παρελθόν.

Deacon of death Μια γυναίκα – θύμα της δικτατορίας του Πολ Ποι αναζητά δικαιοσύνη στη σημερινή Καμπότζη **Belzec** Οι κάτοικοι της πολωνικής πόλης του Belzec θυμούνται την ιστορία του πιο «κρυφού» στρατοπέδου εξόντωσης των Ναζί στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο **The State of Fear** το Περού ανοίγει το μαύρο κουτί του δικού του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Και ανακαλύπτει είκοσι χρόνια βίας, καταπίεσης και διαφθοράς, στο όνομα της Δημοκρατίας. **Kidnapped!** Το 2002, η Βόρεια Κορέα παραδέχεται επισήμως τις απαγωγές αθώων Γιαπωνέζων πολιτών, στα τέλη της δεκαετίας του '70. Οι ανθρώπινες ιστορίες των πρώην εξαφανισθέντων και αγνοουμένων **Angry Monk: Reflections on Tibet** έργα και ημέρες ενός προοδευτικού και ανορθόδοξου Θιβετιανού μοναχού που έγινε σύμβολο ελπίδας για την ελευθερία της χώρας του.

06

Κοινωνία και Περιβάλλον

Εμείς και το περιβάλλον. Μια σχέση απόλυτης αλληλεξάρτησης που διαμορφώνει καθημερινά την διατροφική, πολιτισμική, κοινωνική και αισθητική μας κουλτούρα. Αυτή την εσχάτως διαταραγμένη σχέση διερευνούν έντεκα κινηματογραφιστές απ' όλο τον κόσμο, επικεντρώνοντας στις ανθρωπολογικές, εθνογραφικές και οικολογικές επιπτώσεις που έχουν στην ζωή μας οι αλόγιστες επεμβάσεις στο φυσικό τοπίο.

We feed the world Ο «ακήρυχτος πόλεμος» της παγκόσμιας βιομηχανίας τροφίμων. Γιατί είμαστε ότι τρώμε **Tchissete, The Mirror of the Touareg** η καθημερινότητα μιας κοινότητας της φυλής Τουαρέγκ στην έρημο Sahel, κοντά στον Νίγηρα **Grizzly Man** Το εξαιρετικό πορτραίτο ενός ανθρώπου – μυστήριο που έζησε και πέθανε σαν ερμηίτης στην άγρια Αλάσκα, προστατεύοντας με πάθος την καφετιά αρκούδα, από τον αριστοτέχνη εικονοκλάστη Βέρνερ Χέρτζογκ **The Pipeline next door** το χτίσιμο ενός γιγάντιου πετρελαιοαγωγού σε μια κοιλάδα της Γεωργίας απειλεί να καταστρέψει την φυσική όαση της περιοχής και την γαλήνη των κατοίκων του παρακείμενου χωριού **Welcome to New York** η σκοτεινή πλευρά της «Πρωτεύουσας του Κόσμου» πέρα από διαφημιστικά κλισέ και υποσχέσεις ευτυχίας **Shape of the Moon** ανθρωπολογική μελέτη μιας συνθησιμένης οικογένειας της Ινδονησίας, διχασμένης ανάμεσα στην φύση και την εκβιομηχάνιση. Βραβείο World Cinema Documentary του Sundance Festival 2005. **Souls of Naples** οι αντιθέσεις μιας πόλης που εδώ και 2500 χρόνια επιβιώνει υπό την απειλή του Βεζούβιου και την «προστασία» του Καραβάτζιο **Life on their shoulder** Ένα μάθημα επιβίωσης σε ανεμοδαρμένα ύψη και τυφλές ομίχλες από τις γυναίκες της ορεινής Τουρκίας, με την υπογραφή της σκηνοθέτιδας του πολυβραβευμένου «Ταξίδι στον Ήλιο» Γιεσίμ Ουστάογλου **The Devil's Miner** η σκληρή ζωή δύο εργαζόμενων εφήβων στα αργυρορυχεία της Βολιβίας. Βραβείο στο Tribeca Film Festival 2005 **Foreland** η σχέση ανθρώπου και φύσης στις όχθες του ολλανδικού ποταμού Nederrijn, στη διάρκεια επτά χρόνων **The Giant Buddhas** η καταστροφή των ιστορικών γιγάντιων αγαλμάτων του Βούδα στο Αφγανιστάν, μια πράξη φανατισμού και άγνοιας.

Πορτραίτα – Ανθρώπινες Διαδρομές

Ο άνθρωπος και η ζωή του υπό το βάρος ιστορικών και πολιτισμικών περιδινήσεων. Οι οδυνηρές διαδρομές προσώπων που χρειάστηκε να γκρεμίσουν κοινωνικά στερεότυπα και προκαταλήψεις της διπλανής πόρτας για να εκπληρώσουν την βαθύτερη επιθυμία τους και να ανακαλύψουν την αληθινή τους ταυτότητα.

La Persona De Leo N το τολμηρό πορτραίτο μιας Ιταλίδας τρανσέξουαλ καθώς περιμένει την έγκριση του κράτους για να υποβληθεί σε εγχείρηση αλλαγής φύλου **Bunica** ένας αιώνας ρουμανικής ιστορίας μέσα από τα μάτια μιας 89χρονης ηλικιωμένης γυναίκας **Svyato** Ένα ταξίδι «αυτογνωσίας και μοναξιάς» ξεκινά όταν ένα δίχρονο αγόρι κοιτάζει για πρώτη φορά την αντανάκλασή του στον καθρέφτη. Από τον πολυβραβευμένο Ρώσο σκηνοθέτη Viktor Kossakovsky **39 pounds of love** η συναρπαστική ιστορία ενός 34χρονου animator που κατέρριψε όλα τα τεστ θνησιμότητας γιατί είχε «την ψυχή μιας Harley Davidson» **Unknown White Male** Το υπαρξιακό θρίλερ ενός πετυχημένου Νεοϋορκέζου πρώην κρηματιστή που έχασε εντελώς ξαφνικά και για πάντα την μνήμη του.

08

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Συχνά κάνουν δραματικούς και πικιαίους τίτλους στα πρωτοσέλιδα εφημερίδων, πουλώντας χιλιάδες φύλλα. Άλλοτε σοκάρουν με την στυγνή στατιστική τους: από την έναρξη της νέας Ιντιφάντα, το 2002, έχουν σημειωθεί 75 επιθέσεις αυτοκτονίας Παλαιστινίων καμικάζι ή περισσότεροι από 100.000 Τσετσένοι πολίτες έχουν σκοτωθεί στο διάστημα 1994 - 2003. Όμως πίσω από τους τίτλους και τους αριθμούς του «αντι - τρομοκρατικού» δελτίου ειδήσεων υπάρχουν πάντα οι ανθρώπινες τραγωδίες. Και σ' αυτές στρέφονται τα πέντε ντοκιμαντέρ της «Πολιτικής της Βίας» για να εξηγήσουν την ηθική της νέας παγκόσμιας τάξης πραγμάτων. Στο στοιχειωμένο από θλίψη σπίτι ενός αδικοκαμένου Ιρακινού, στα home - videos ενός φοιτητή της Νομικής πριν «ντυθεί» ανθρώπινη βόμβα, στα παιδικά δωμάτια των μικρών επιζώντων του Μπεσλάν, σε μια ψυχιατρική πτέρυγα βετεράνων του πολέμου. Εκεί όπου η ζωή εξηγείται όχι με όρους νίκης ή ήττας αλλά απώλειας, οδύνης και ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Κι αυτό δεν είναι καθόλου αυτονόητο.

Diameter of the Bomb των Steven Silver & Andrew Quigley (Καναδάς): η διάμετρος της βόμβας που έσκασε στο λεωφορείο 32 στην Ιερουσαλήμ, τον Ιούνιο του 2002, από έναν Παλαιστίνιο καμικάζι, επέφερε ανεπανόρθωτο ρήγμα στις ψυχές Εβραίων και Αράβων συγγενών των θυμάτων.

Coca, The Dove from Chechnya του Eric Bergkraut (Ελβετία): Κάθε μέρα, εδώ και δέκα χρόνια, μια θαρράλλεα γυναίκα συγκεντρώνει και στέλνει λαθραία στην Δυτική Ευρώπη αποδεικτικά στοιχεία των εγκλημάτων που συμβαίνουν στην Τσετσενία, ελπίζοντας στην αφύπνιση του Διεθνούς Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

The Blood of my Brother του Andrew Berends (Ηπα): Μια οικογένεια Ιρακινών αγωνίζεται να επιβιώσει μετά την τραγική δολοφονία του μεγαλύτερου γιου της από μια αμερικανική περίπολο.

White Ravens: Nightmare in Chechnya των Johann Feindt & Tamara Trampe (Γερμανία): η εφιαλτική πλευρά του πολέμου

της Τσετσενίας μέσα από τις ιστορίες Ρώσων στρατιωτών που επέστρεψαν από την ανυποψίαστη κόλαση του Καυκάσου σωματικά, ψυχικά και διανοητικά διαλυμένοι.

Children of Beslan της Leslie Woodhead (Ηπα): Ένα χρόνο μετά την επίθεση στο πρώτο δημοτικό σχολείο του Μπεσλάν, παιδιά - επιζώντες της τραγωδίας θυμούνται τη φρίκη που έζησαν, σκέφτονται τους φίλους που έχασαν και ζωγραφίζουν στο χαρτί μασκοφόρους τρομοκράτες, κάνοντας όνειρα εκδίκησης.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ, Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ, Η ΗΤΤΑ ΤΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ, ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΑ ΕΝΟΣ ΘΡΗΣΚΟΛΗΠΤΟΥ ΕΞΤΡΕΜΙΣΜΟΥ. ΣΤΟ ΣΥΝΘΕΤΟ, ΑΧΑΝΕΣ ΚΑΙ ΕΚΡΗΚΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΚΑΝΟΝΤΑΣ FOCUS ΣΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΡΑΚ.

3 άρι με δέα

ET3

ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΗ

ΚΙΜ ΛΟΝΤΖΙΝΟΤΟ

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΜΙΑΣ ΓΕΝΝΑΙΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Μ' ΕΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΜΙΓΩΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΑΙ ΜΑΤΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΟΥ, ΕΔΩ ΚΑΙ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΤΑΓΜΕΝΑ ΣΕ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΜΦΙΛΕΓΟΜΕΝΑ, ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΥΝΑΤΕΣ ΠΟΥ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΧΕΙ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΠΟΙΗΣΕΙ. ΜΕ ΕΠΤΑ ΤΑΙΝΙΕΣ – ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ, ΕΝΑ MASTERCLASS ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ, ΤΟ 8ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΝΕΙ ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.

«Φεμινίστρια; Αν αυτό σημαίνει πως θέλουμε οι γυναίκες να έχουν ισάξια συμμετοχή, σεβασμό και δύναμη, τότε, ναι, υποθέτω πως είμαι φεμινίστρια».

Σπούδασε εικονοληψία και σκηνοθεσία στο National Film School της Αγγλίας και δούλεψε ως εικονολήπτρια για μια σειρά από τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ. Το 1986 ίδρυσε την εταιρεία παραγωγής «Twentieth Century Vixen» μαζί με την Κλερ Χαντ. Το μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς της είναι γυρισμένο σε Ιραν, Ιαπωνία και Αίγυπτο, ενώ τα έργα της έχουν κερδίσει δεκάδες μεγάλα βραβεία σε φεστιβάλ ανά τον κόσμο. Μεταξύ αυτών, το βραβείο «Doen» της Διεθνούς Αμνηστίας στο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ για το **The Day I will Never Forget (2002)**, που παρακολουθεί τη μάχη νεαρών γυναικών στην Κένυα, οι οποίες προσπαθούν να αντισταθούν στην παράδοση της κλειτοριδεκτομής.

Παρά τη σοβαρότητα των θεμάτων της, που εστιάζουν σε ζητήματα (αν)ισότητας των φύλων, καταπίεσης των γυναικών, αλλά και διεκδίκησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, η Λοντζινότο συνοδεύει πάντα τις ταινίες της με ψυχαγωγική ποιότητα, χωρίς ποτέ να χάνει την αντικειμενικότητά της στην παρουσίαση της γυμνής πραγματικότητας.

«Μου αρέσει να κάνω ταινίες για δυνατές γυναίκες και συγκεκριμένα για γυναίκες που είναι γενναίες παρόλο που ζουν στο περιθώριο. Τις βλέπουμε τόσο σπάνια στην οθόνη και παρ' όλη αυτά, όπου κι αν πάω τις συναντώ. Θέλω το κοινό να νιώθει κοντά στους ανθρώπους των ταινιών μου, να ταυτίζεται μαζί τους κατά κάποιον τρόπο, να σκέφτεται 'Αυτή θα μπορούσε να είναι η αδερφή μου, η κόρη μου'».

Οι λήψεις της Λοντζινότο είναι σκόπιμα μη-κατηγορηματικές. Αποφεύγει τους στομφώδεις διδασκισμούς και την ανάδειξη του σωστού ή του λάθους. Δεν επεμβαίνει στα πλάνα της, κρατώντας τη νηφαλιότητα της με ψυχραιμία αντάξια ενός πολεμικού ανταποκριτή και αφήνει τους «πρωταγωνιστές» της να μιλήσουν μόνοι τους. Απορρίπτει τα εισαγωγικά πλάνα και τα αδιάκριτα ζουμ ή κοντινά πλάνα, προτιμώντας μια μεσαία απόσταση, η οποία επιτρέπει στους ανθρώπους απέναντί της να ξεπεράσουν την αμηχανία και την επιφυλακτικότητα τους και να κινηθούν με ελευθερία. Ουδέτερη, αλ-

λά άμεση, χτίζει σχέσεις με τους συνεντευξιζόμενους, οι οποίοι μιλάνε «ανοιχτά», χωρίς υπεκφυγές και συγκαλύψεις. Η παρουσία της κάμερας είναι φανερή και οι άνθρωποι την αποδέχονται, αντιμετωπίζοντας θαρραλέα το πρόσωπο της κοινωνικής αδικίας. Με μυστήριο τρόπο, αυτή η ουδέτερη, συγκρατημένη μέθοδος μεταδίδει ζεστασιά και τρυφερότητα.

«Όταν κινηματογραφώ, προσπαθώ να μην κινούμαι πολύ, να μην κάνω ζουμ ή να μεταφέρω την κάμερα δεξιά κι αριστερά, ούτως ώστε να μπορεί κανείς απλά να παρατηρεί. Εκείνη την ώρα σκέφτομαι διαρκώς το κοινό, αλλά σα να είναι ένας φίλος μου που θέλω να δει ό,τι βλέπω εγώ».

Το παράδοξο που συμβαίνει στα ντοκιμαντέρ της είναι πως παρά την αντικειμενική ουδετερότητά της, όσον αφορά στην κινηματογραφική προσέγγιση, ο θεατής γίνεται κοινωνός ενός καθαρά προσωπικού έργου που, όμως, μεγεθύνεται και επεκτείνεται εντός του σε παγκόσμιο και βαθιά πολιτικό.

06

01

ΔΕΙΤΕ

01. Sisters in Law (2005). Η τελευταία ταινία της Λοντζινότο παρακολουθεί μια δικαστική υπόθεση στην πόλη Κούμπια του Καμερούν, όπου η δικαστής και η εισαγγελέας μάχονται τις σεξιστικές νοτοπρίες και τις κοινωνικές φόρμες, εφαρμόζοντας το νόμο με δικαιοσύνη και συμπόνια. Η ταινία εντυπωσίασε, φέτος, στο Φεστιβάλ Κανών, κερδίζοντας το βραβείο της C.I.C.A.E. στο τμήμα Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών και την Ειδική Μνεία της Κριτικής Επιτροπής από το δίκτυο Europa Cinemas.

02. Runaway (2001). Σε συνεργασία με την ανθρωπολόγο Ζίμπα Μιρ-Χοσέινι. Καταγραφή της ζωής σε ένα καταφύγιο γυναικών στην Τεχεράνη. Οι «Φυγάδες» είναι κοπέλες από το Ιράν, κάτω των 20, που το σκάνε από το σπίτι για να αποφύγουν την κακοποίηση και τους σκληρούς περιορισμούς που υφίστανται.

03. Gaea Girls (2000). Σε συν-σκηνοθεσία με την Τζάνο Γουίλιαμ. Πρόκειται για την ιστορία μιας νεαρής κοπέλας στην Ιαπωνία που προσπαθεί να γίνει επαγγελματίας παλαιστής.

04. Divorce Iranian Style (1998). Μια συρραφή καταθέσεων διαφόρων γυναικών που έχουν κάνει αίτηση διαζυγίου σ' ένα δικαστήριο οικογενειακού δικαίου στην Τεχεράνη. Κέρδισε το βραβείο Καλύτερου Ντοκιμαντέρ στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σαν Φρανσίσκο και το Αργυρό Βραβείο Ουγκό στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σικάγο.

05. Shinjuku Boys (1995). Η ιστορία τριών γυναικών, στο Τόκιο, που ζουν σαν άνδρες. Κατέχει, μεταξύ άλλων, το βραβείο Εξάιρετου Ντοκιμαντέρ στο Gay and Lesbian Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λος Άντζελες.

06. The Good Wife of Tokyo (1992). Εδώ εξετάζεται η θέση της γυναίκας, στον έρωτα και το γάμο στην γαπωνέζικη κοινωνία.

07. Eat the Kimono (1989). Το πορτρέτο της εκκεντρικής Γαπωνέζας φεμινίστριας και performer Hanayagi Genshu.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΣΠΑΝΙΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΒΡΗΚΕ ΤΟΝ ΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΣΕ ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΣΟ ΑΠΟΛΥΤΑ. ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΝΟΗΜΑ. ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΕΠΙ ΣΕΙΡΑ ΕΤΩΝ ΣΤΗ ΒΟΣΝΙΑ, ΤΗΝ ΚΡΟΑΤΙΑ, ΤΟ ΙΡΑΚ, ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ, ΤΟ ΚΟΣΟΒΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ, ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΣΤΗΝ ΕΣΘΟΝΙΑ, ΜΕΤΕΔΩΣΕ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΚΑΝΑΝ ΝΑ ΝΟΙΩΣΟΥΜΕ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΝΕΤΑ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΠΕ ΜΑΣ.

Το 2000 δημιούργησε τη σειρά ντοκιμαντέρ «Εξάντας», που έχει αποσπάσει τέσσερις φορές το πρώτο βραβείο καλύτερου ρεπορτάζ και τηλεοπτικού ντοκιμαντέρ. Φέτος το 8ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ τον τιμά και μεις ζητήσαμε τον ορισμό του για μερικές λέξεις που περιέχονται στη σπουδαία δουλειά του.

Κίνδυνος: Είναι ένα στοιχείο που κάνει το θέμα δύσκολο. Συνήθως το κάνει και πιο προκλητικό. Ως αρχή μου έχω να μένω μακριά του. Να μπορώ να τον αναγνωρίζω και να απομακρύνομαι. Σε μια επικίνδυνη περιοχή πρέπει να εμπιστευτείς ή όχι, ανθρώπους που τους συναντάς για πρώτη φορά. Πρέπει να πάρεις αποφάσεις πάρα πολύ γρήγορα, που εύχεσαι να ήταν οι σωστές.

Φόβος: Μόνο στο νεκροταφείο μπορείς να συναντήσεις ανθρώπους χωρίς φόβο. Για μένα είναι ο καλύτερος σύμβουλος. Δικαιολογεί την ανθρώπινη ύπαρξη. Απλά θα πρέπει να τον ελέγχεις, όσο καλύτερα μπορείς.

Απόγνωση: Δεν την έχω νιώσει ο ίδιος αλλά την έχω δει πάμπολες φορές στα πρόσωπα των ανθρώπων. Στο Σαράγιεβο όταν μια μάνα σήκωνε κομμάτια από χέρια και πόδια για να βρει την κόρη της, στην Πρίστινα όταν τα κοράκια τσιμπολογούσαν τα αποκεφαλισμένα πτώματα μπροστά στους εμβρόντιους συγγενείς, στην Βολιβία των εξαθλιωμένων ιθαγενών, στις φαβέλες της Βραζιλίας, στην οικονομική κατάρρευση της Αργεντινής όπου εκατομμύρια άν-

θρωποι της μεσαίας τάξης που ζούσαν στην σαπουνόφουσα τους ξύπνησαν από τον λήθαργό τους και είδαν ότι πια δεν έχουν τίποτα.

Ελπίδα: Συνήθως πεθαίνει τελευταία και αν πρόκειται για έναν καλύτερο κόσμο, τότε την βλέπουμε να γεννιέται στην Λατινική Αμερική.

Πόλεμος: Ένας από τους βασικούς τρόπους με τους οποίους γράφεται η ιστορία. Ο ορισμός της αποκτήνωσης του ανθρώπινου είδους. Το σκηνικό μέσα στο οποίο μεγεθύνονται οι στιγμές, οι χαρακτήρες και τα συναισθήματα. Καλό ίσον πολύ καλό, κακό ίσον πολύ κακό. Ο χρόνος μετρά τελείως διαφορετικά. Γυρνάς πίσω και απολαμβάνεις μέχρι και την τελευταία σταγόνα όλων αυτών των πραγμάτων που πριν θεωρούσες κοινότυπα και συνηθισμένα.

Ανθρώποι: Είναι καλό να τους κατανοείς αφήνοντας τα γυαλιά σου στο σπίτι, ειδικά αν έχουν διαφορετική κουλτούρα από την δικιά σου. Ο αλληλοσεβασμός και η ανοχή, θα έκαναν την καθημερινότητά μας καλύτερη και τον κόσμο μας πιο ειρηνικό και... ανθρώπινο.

Τηλέραση: Ο καθρέφτης της κοινωνίας μας. Γριά κουτσομπόλα, τυφλή από το ένα μάτι, με σπυρί στη μύτη και τρίχες στο πηγούνι. Με δύναμη να καθορίζει τις τύχες των ανθρώπων, να ασκεί πολιτική, να κρίνει, να καίει μυαλά και σπανιότερα όταν είναι στις καλές της, να επιμορφώνει.

Ντοκιμαντέρ: Υπάρχουν πολλές απόψεις για το τι είναι ντοκιμαντέρ και τι δεν είναι. Για μένα είναι η καταγραφή και η τεκμηρίωση μιας πραγματικής ιστορίας, του παρόντος μας, στον φυσικό της χώρο με τους φυσικούς της πρωταγωνιστές, η οποία όπως κάθε ιστορία «λέγεται» με το ανάλογο ύφος. Μπορεί να έχει αφήγηση ή όχι, μπορεί να είναι τραβηγμένη έτσι ή αλλιώς. Για μένα το σημαντικό είναι να σέβεται την αισθητική των θεατών και να παρουσιάζει μια ωραία και ενδιαφέρουσα ιστορία στο σύνολό της, που να σου αφήνει κάτι όταν τελειώνει.

Βραβεία: Όταν ένας άνθρωπος σε σταματά στον δρόμο και σου πιάνει κουβέντα για το θέμα που είχε ο «Εξάντας» χθες. Όχι για το «τι ωραίο ήταν αυτό ή το άλλο», αλλά επί της ουσίας. Ή όταν κάποιος στέλνει mail και έχει αφιερώσει κάποιο χρόνο από την ζωή του για να βάλει τις σκέψεις του σε σειρά.

Άλλοθι: Είναι νόμος της φυσικής ότι όπου υπάρχει δράση, υπάρχει και αντίδραση. Επομένως όταν υπάρχουν τηλεοπτικά σκουπίδια εκεί ακριβώς δημιουργείται η ανάγκη να καλυφθεί ένα διαφορετικό μερίδιο κοινού. Είναι αναπόφευκτος νόμος της παντοδύναμης αγοράς. Με την φιλοξενία τέτοιου είδους εκπομπών τα κανάλια – μιλώ κυρίως για τα ιδιωτικά, διότι η ΕΡΤ έχει μεγάλη ιστορία στην υποστήριξη ανάλογων προγραμμάτων – μπορεί να χάνουν σε θεαματικότητα καθώς θα μπορούσαν να βάλουν ένα ριάλιτι εκείνη την ώρα, αλλά κερδίζουν σε υπεραξία, κύρος, προφίλ ενώ ταυτόχρονα γίνονται παραγωγοί πρωτογενούς εικόνας.

Έλλειψη: ...χρόνου!

ΔΕΙΤΕ

Δέκα εξαιρετικά ενδιαφέροντα ντοκιμαντέρ του «Εξάντα» προβάλλονται τις επόμενες μέρες στο Φεστιβάλ.

- 01. Πόλεμος Α.Ε** Ο πόλεμος ως επιχείρηση. Εταιρείες που κερδοσκοπούν, ο ρόλος του ΟΗΕ, απαγωγές, μισθοφόροι, εγκλήματα, χρήμα.
- 02. Χοάρες, η πόλη των νεκρών γυναικών** Σε μια μεξικάνικη πόλη οι δολοφονίες γυναικών, τα μυστήρια στα βαμβακοχώραφα, τα καρτέλ των ναρκωτικών, η σιωπή, η ζωή και ο θάνατος.
- 03. Βουσμάνοι οι άνθρωποι των θάμνων** Είναι ο αρχαιότερος λαός της νότιας Αφρικής. Περιορισμένοι πια σε καταυλισμούς γκέτο. Χωρίς πρόσβαση στο νερό. Ένας περήφανος λαός.
- 04. Οι σκλάβοι του Νίγηρα** Ο αριθμός τους κυμαίνεται από 8.500 έως 870.363! Δεν υπάρχει μόνο ένα είδος σκλαβιάς, αλλά πολλά. Ο αγώνας του Πρίγκιπα Μουσταφά Καντί Ουμάνι.
- 05. Ινδία: Οι ανέγγιχτοι** Περισσότεροι από 160 εκατομμύρια άνθρωποι γεννήθηκαν εκτός των καστών. Αυτοαποκαλούνται «θρυμματισμένοι άνθρωποι».
- 06. Κούβα, 45 χρόνια** Ο Κάστρο, η επανάσταση, οι αντιφρονούντες, οι εξόριστοι στο Μαϊάμι, η Σαντέρια, ο τουρισμός.
- 07. Βραζιλία, οι στρατιώτες των λόφων** Οι φαβέλες, η αβάσταχτη καθημερινότητα, η αστυνομία, η κουλτούρα των όπλων. Στην άγρια πλευρά της πόλης.
- 08. Βολιβία, η επιστροφή του Κόνδορα** Οι ιθαγενείς της χώρας, ο Τσε, οι διαρκείς επαναστάσεις, η διαρκής παρέμβαση των ΗΠΑ.
- 09. Παρίσι 2005** Η εξέγερση των γκέτο, η ζωή εκτός, ο Λεπέν, το χιπ χοπ και το μετά.
- 10. Σαουδική Αραβία** Σε avant premiere το νέο ντοκιμαντέρ του «Εξάντα» για μια γνωστή άγνωστη χώρα του κόσμου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΥΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΑΝΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ο ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

12

ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΟ ΠΑΖΛ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ. ΜΕΛΕΤΗΣΤΕ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ. ΓΙΑΤΙ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΤΑΙΝΙΕΣ. ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΤΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ.

ΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ – ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Το κεντρικό θεματικό αφιέρωμα της φετινής διοργάνωσης στην Παγκοσμιοποίηση αποτελεί την αφορμή για μια Ημερίδα που θα εστιάσει στην οικονομική διάσταση της παγκοσμιοποίησης, τις επιπτώσεις της στο περιβάλλον και τις δυνατότητες αντίστασης των τοπικών κοινωνιών απέναντι στις μεγάλες πολυεθνικές.

Με αυτό το σκεπτικό, ακτιβιστές, εκπρόσωποι οικολογικών οργανώσεων, ακαδημαϊκοί και δημοσιογράφοι καταθέτουν σκέψεις και απόψεις για το φαινόμενο της Παγκοσμιοποίησης, αναλύουν την μηχανική του, και προτείνουν ως απάντηση σε αυτό εναλλακτικούς δρόμους δραστηριοποίησης και ανάπτυξης.

Στο πάνελ συμμετέχουν οι: Dr. Vandana Shiva, φιλόσοφος, οικολόγος και δραστήρια ακτιβίστρια από την Ινδία, Ηλίας Ευθυμίου, διευθυντής του ECOCINEMA, Susan George, πρόεδρος του Planning Board of the Transnational Institute / αντιπρόεδρος του ATTA/France (Association for Taxation of Financial Transaction to Aids Citizens) και συγγραφέας, και ο Δημήτρης Καραβέλας, διευθυντής WWF Ελλάδος.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Δευτέρα 13.03, ώρα 11.00 – 14.00

01

01

Dr. Vandana Shiva

02

ΑΦΡΙΚΗ – ΑΛΥΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μια μεγάλη συζήτηση για την Αφρική και τα προβλήματα της ανοίγει φέτος το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης – Εικόνες του 21ου αιώνα, στο πλαίσιο του αφιερώματος «Φάκελος: Αφρική».

Ειδικό αναλυτές, ακαδημαϊκοί, εκπρόσωποι ανθρωπιστικών οργανώσεων και μη κυβερνητικών οργανισμών αναλύουν το αφρικανικό ζήτημα σε δύο κατευθύνσεις: τις εσωτερικές πληγές της «μαύρης ηπείρου» (φυλετικοί πόλεμοι, Aids, αναλφαβητισμός, οικονομική εκμετάλλευση, φτώχεια) και τα προβλήματα των Αφρικανών μεταναστών στην Ευρώπη (ρατσισμός, οικονομικές δυσκολίες, αδυναμία ενσωμάτωσης σε νέες κοινωνίες), επιχειρώντας την βαθύτερη κατανόηση του θέματος.

Συντονιστής του πάνελ είναι ο Γιάννης Πανούσης, καθηγητής Εγκληματολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών, τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ και εισηγητές οι Γεράσιμος Κουβαράς, Διευθυντής Ελληνικού Τμήματος Διεθνούς Αμνηστίας, Σωτήρης Μουσουρής, τέως Αν. Γεν. Γραμ. ΟΗΕ, Πρόεδρος του Ελληνοαφρικανικού Επιμελητηρίου, Αντιπρόεδρος του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, Γιώργος Καπόπουλος, δημοσιογράφος και ο Αιδεσιμότατος Jimo B Adebayo, Πίστewς Αποστολικής Διακονίας.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Τρίτη 14.03, ώρα 11.00 – 14.00

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ / 30 ΧΡΟΝΙΑ «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ»

Με αφορμή την συμπλήρωση 30 χρόνων από την γέννηση της εκπομπής «Παρασκήνιο», η ΕΡΤ διοργανώνει σε συνεργασία με το Φεστιβάλ ανοιχτή συζήτηση με θέμα «Ιστορία και Ντοκιμαντέρ», με τη συμμετοχή διακεκριμένων εκπροσώπων διεθνών τηλεοπτικών φορέων.

Στο πλαίσιο της εκδήλωσης θα τιμηθούν επίσης οι εμπνευστές και δημιουργοί του «Παρασκήνιου», Λάκης Παπαστάθης και Τάκης Χατζόπουλος, ενώ θα προβληθεί το ντοκιμαντέρ της σειράς με τίτλο «Ελευθέριος Βενιζέλος», με αφορμή τα 70 χρόνια από τον θάνατό του.

Στην συζήτηση θα παραβρεθούν ως εισηγητές ο Κώστας Σπυρόπουλος, Γεν. Διευθυντής Τηλεόρασης ΕΡΤ και οι Marijke Rawie, Head of Art and Documentaries AVRO, Philippe Van Meerbeeck, Commissioning Editor VRT και Jordi Ambros, Head of Documentaries Coproduction TELEVISION DE CATALUNYA. Επίσης, έχει προσκληθεί ο Martin Pieper, Commissioning Editor ZDF/ ARTE.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί στα αγγλικά.

Αίθουσα «Πάυλος Ζάννας», Ολύμπιον, Παρασκευή 17.03, ώρα 10.30 – 13.15

02

ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΧΩΡΟΣ: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΘΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

OPEN SPACE: A DISCUSSION ON PROMOTION AND DISTRIBUTION

Η αφρόκρεμα του παγκόσμιου δικτύου προώθησης και διανομής ντοκιμαντέρ δίνει ραντεβού στην φετινή διοργάνωση, για να προσφέρει τις γνώσεις και την εμπειρία της σε Έλληνες αλλά και ξένους κινηματογραφιστές που φιλοδοξούν να δουν την παρουσίαση του έργου τους σε μια ευρύτερη αγορά.

Οι ενδιαφερόμενοι θα έχουν την ευκαιρία να συλλέξουν πληροφορίες και να ενημερωθούν για μια σειρά από θέματα όπως: η θέση του ντοκιμαντέρ στο παγκόσμιο οπτικοακουστικό τοπίο, οι ποιοτικές του προδιαγραφές για την προσέλκυση αγοραστών και θεατών, η καλύτερη αξιοποίηση των ευκαιριών που προσφέρουν τα φεστιβάλ για την έξοδο των ντοκιμαντέρ στο εμπορικό κύκλωμα, η συμβολή της τηλεόρασης και ιδιαίτερα των εξειδικευμένων καλωδιακών δικτύων («Discovery Channel», History Channel» κ.α.) στην εμπορική αξία και εκμετάλλευση του ντοκιμαντέρ.

Στη συζήτηση συμμετέχουν οι: Philippa Kowarsky, διανομέας («Cinephil», Ισραήλ), Jan Rofekamp, εκπρόσωπος της εταιρίας διεθνούς εκμετάλλευσης «Film Transit» (Καναδάς), Jane Balfour, διανομέας («Jane Balfour Services», Μ. Βρετανία), Ζήνος Παναγιωτίδης, διανομέας (ROSEBUD, Ελλάδα), Catherine Le Clef, διανομέας (DOC & CO, Γαλλία), Debra Zimmerman, διανομέας (Women Making Movies, Ηπα).

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Τετάρτη 15.03, ώρα 12:30 – 14:30

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Πριν από λίγα χρόνια το ελληνικό ντοκιμαντέρ αποτελούσε κατ' αποκλειστικότητα σχεδόν μια τηλεοπτική εμπειρία. Σήμερα, αποτελεί ένα ευπώλητο κινηματογραφικό είδος με σημαντικές επιδόσεις στις σκοτεινές αίθουσες. Τι επιφυλάσσει το μέλλον;

Εννέα Έλληνες δημιουργοί, που οι ταινίες τους βρήκαν τον δρόμο προς την κινηματογραφική αίθουσα, παρουσιάζουν 5λεπτα αποσπάσματα από την δουλειά τους και συζητούν για την εμπειρία τους, το χτίσιμο «σχέσης» με το κοινό, τις δυνατότητες και τις προοπτικές διανομής του ελληνικού ντοκιμαντέρ, στην εγχώρια αλλά και διεθνή αγορά.

03

Συμμετέχουν οι σκηνοθέτες: Φίλιππος Κουτσαφτής («Αγέλαστος Πέτρα»), Χρήστος Καρακέπελης («Το σπίτι του Κάιν»), Στέλιος Χαραλαμπίδης («Ημερολόγια Καταστρώματος – Γιώργος Σεφέρης»), Νίκος Τριανταφυλλίδης («Screamin' Jay Hawkins»), Γιάννης Λάμπρου («Περάσματα από τον Παράδεισο»), Κυριάκος Κατζουράκης («Ο δρόμος προς τη δύση»), Λουκία Ρικάκη («Ο Άλλος»), Αλέξανδρος Παπαηλιού («Πατρίδα είναι η παιδική ηλικία»), Μάρκος Γκαστίν («Μασσαλία, Μακρινή Κόρη»). Κεντρικός ομιλητής της εκδήλωσης είναι ο κριτικός κινηματογράφου και δημοσιογράφος Ηλίας Κανέλλης ενώ στη συζήτηση συμμετέχει και ο διανομέας της εταιρίας «Playtime» Γιώργος Τζιζιώτιος.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Σάββατο 18.03, ώρα 11.00 – 13.00 →

03

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσσαλονίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620
e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
ΤΗΛ. 2310-566321, FAX 2310-566323
e-mail: SDK@taxydromiki.gr

ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Γιαννιτσών 134, Τ.Κ. 546 27
ΤΗΛ. 2310-502790, FAX 2310-502613
e-mail: SKO@taxydromiki.gr

ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ

Εθν. Αμύνης 38, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-266802, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

ΕΥΚΑΡΠΙΑ

Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
ΤΗΛ. 2310-688505, FAX 2310-688400
e-mail: SKE@taxydromiki.gr

ΘΕΡΜΗ

Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
ΤΗΛ. 2310-466998, FAX 2310-466934
e-mail: SKU@taxydromiki.gr

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25
ΤΗΛ. 2310-567464, FAX 2310-502596
e-mail: SKI@taxydromiki.gr

ΚΑΛΟΧΩΡΙ

28ης Οκτωβρίου 84, Τ.Κ. 570 09
ΤΗΛ. 2310-789815, FAX 2310-789810
e-mail: SKZ@taxydromiki.gr

ΚΟΥΦΑΛΙΑ

Εθν. Αντίστασης 56, Τ.Κ. 571 00
ΤΗΛ. 23910-21300, FAX 23910-21301
e-mail: SKK@taxydromiki.gr

ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Σ. Τσακμάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00
ΤΗΛ. 23940-20864, FAX 23940-20378
e-mail: SKL@taxydromiki.gr

ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

Δεσπεράι 6, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-254663, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

ΜΑΡΤΙΟΥ

Λ. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
ΤΗΛ. 2310-312527, FAX 2310-317352
e-mail: SKY@taxydromiki.gr

ΝΤΕΠΩ

Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46
ΤΗΛ. 2310-403807, FAX 2310-412451
e-mail: SKN@taxydromiki.gr

ΠΕΡΑΙΑ

Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
ΤΗΛ. 23920-20600, FAX 23920-22730
e-mail: SKP@taxydromiki.gr

ΣΙΝΔΟΣ

Χρυσ. Σμύρνης 5 & Βιζηνοπού, Τ.Κ. 574 00
ΤΗΛ. 2310-569380, FAX 2310-569626
e-mail: SKS@taxydromiki.gr

ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ

28ης Οκτωβρίου 146, Τ.Κ. 564 30
ΤΗΛ. 2310-600230, FAX 2310-587514
e-mail: SKM@taxydromiki.gr

ΤΟΥΜΠΑ

Παπάφη 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53
ΤΗΛ. 2310-914847, FAX 2310-953309
e-mail: SKT@taxydromiki.gr

ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

Ιασωνίδου 17, Τ.Κ. 546 35
ΤΗΛ. 2310-281328, FAX 2310-281325
e-mail: SKH@taxydromiki.gr

και άλλα **300**
καταστήματα
σε όλη
την Ελλάδα

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κηφισού 14 - Αγ. Ιωάννης Ρέντης, Τ.Κ. 182 33
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX: 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

MASTERCLASSES

**KIM LONGINOTTO: ΜΙΑ ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ**

Εδώ και είκοσι χρόνια γυρίζει ντοκιμαντέρ για ανθρώπους στο περιθώριο της κοινωνίας και κυρίως καταπιεσμένες γυναίκες σε διάφορες γωνιές του πλανήτη, προσεγγίζοντας δύσκολα και αμφιλεγόμενα θέματα με τρυφερότητα, ευαισθησία και απaráμιλλη νηφαλιότητα. Στο προσωπικό, ουσιαστικό πολιτικό και παράδοξα ψυχαγωγικό σινεμά της, η καλλιτέχνης συναντάει την ανθρωπολόγο και η τέχνη της εικόνας ένα σπουδαίο δείγμα γνήσιου cinéma verité. Για όλα αυτά, αλλά κυρίως για την τόλμη της να καταγράφει και να αποκαλύπτει απαγορευμένες ζώνες κοινωνικής αδικίας, η Βρετανίδα δημιουργός Κιμ Λοντζινότο έχει κερδίσει την διεθνή αναγνώριση και έχει βραβευτεί για το έργο της από αμέτρητα διεθνή Φεστιβάλ (Αμστερνταμ, Κάννες) και οργανισμούς, μεταξύ άλλων και από την Διεθνή Αμνηστία.

Ως ένα από τα κεντρικά πρόσωπα της φετινής διοργάνωσης, η Κιμ Λοντζινότο θα βρίσκεται ανάμεσά μας για να μας συστήσει το έργο της αλλά και την «μέθοδό» της, δίνοντας μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα κινηματογραφική διάλεξη, όπου θα μιλήσει για τις δυσκολίες του γυρίσματος σε ξένες χώρες και πολιτισμούς, για τις τεχνικές του ντοκιμαντέρ, την ευκρίνεια απέναντι στο αντικείμενο της και τις βασικές αρχές της δημοσιογραφικής / ανθρωπολογικής έρευνας. **Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Τρίτη 14.03, ώρα 15.00 – 17.00**

05

04

04

05

**JON BANG CARLSEN: Η ΕΦΕΥΡΕ-
ΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**

Σκηνοθέτης, παραγωγός αλλά και ηθοποιός με εμφανίσεις σε ταινίες όπως το «Στοιχείο του Εγκλήματος» του Λαρς Φον Τρίερ, ο Jon Bang Carlsen ανήκει στους μεγάλους δημιουργούς του δανέζικου κινηματογράφου, το έργο του οποίου εκτείνεται από την δεκαετία του '70 έως σήμερα.

Το ιδιουσγκρασιακό του σινεμά κινείται δεξιοτεχνικά ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ και την μυθοπλασία, ακολουθώντας μια προσωπική μέθοδο που υποστηρίζει την υποκειμενικότητα της ντοκιμαντερίστικής γραφής, διατυπωμένης και ως «εφεύρεση της πραγματικότητας». Δύο αντιπροσωπευτικά δείγματα της δουλειάς του («The Portrait of God» και «It's now or never») φιλοξενούνται φέτος στο αφιέρωμα για το «Σκανδιναβικό Ντοκιμαντέρ». Περισσότερα γι' αυτήν την γοητευτική περίπτωση ντοκιμαντερίστα θα μας αποκαλυφθούν από τον ίδιο στο masterclass που θα δώσει στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, σε συνεργασία με το EDN.

Στην κινηματογραφική διάλεξη, ο σκηνοθέτης θα παρουσιάσει την βραβευμένη μικρού μήκους ταινία του «How to invent reality», ένα ιστορική σημασίας ντοκιμαντέρ για τον τρόπο της δημιουργίας του. Στη συνέχεια, θα μιλήσει για την ιδιαίτερη κινηματογραφική του μέθοδο, προσφέροντας στο κοινό μοναδικές συμβουλές βασισμένες στην πολυετή πείρα του.

Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Πέμπτη 16.03, ώρα 12:30 – 14:30

MEDIA

το πρόγραμμα για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής βιομηχανίας

ανάπτυξη σχεδίων παραγωγής

κατάρτιση επαγγελματιών

διανομή

προώθηση αγορές-φεστιβάλ

πιστοτικά προγράμματα

i2i audiovisual

MEDIA ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Ε.

MEDIA Desk Hellas:
Το Ελληνικό Γραφείο του Προγράμματος MEDIA
Βασ. Κωνσταντίνου 44, Αθήνα 11635,
Τ. 210 7254056-7, F. 210 7254058, mediadesk@otenet.gr
www.mediadesk.gr

Is it because it's well travelled?

Είναι που δεν περιμένεις πότε θα έρθει η ευκαιρία για να κάνεις ένα ταξίδι. Υπάρχουν τόσοι τρόποι... Το μόνο που χρειάζεσαι κάποιες φορές είναι μια καλή παρέα... Jameson. Θα σ' ακολουθήσει, όποιος κι αν είναι ο προορισμός.

JAMESON
There's something about Jameson

Απολαύστε υπεύθυνα

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ & ΑΓΟΡΑ

PETER WINTONICK: «ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΕΑ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ»

Σκηνοθέτης, παραγωγός ντοκιμαντέρ και πολιτικός ακτιβιστής, δημιουργός του ντοκιμαντέρ για τον Νόαμ Τσόμσκι με τίτλο «Manufacturing Consent: Noam Chomsky and the Media» και του πιο πρόσφατου «Cinéma Verité: defining the moment», ο διάσημος Καναδός δημιουργός Peter Wintonick θα βρεθεί στο Φεστιβάλ για να διεξάγει ένα τριήμερο εκπαιδευτικό εργαστήριο για την ψηφιακή παραγωγή ντοκιμαντέρ. Με σημείο αναφοράς την ψηφιακή τεχνολογία, ο Wintonick θα εξετάσει μαζί με τους συμμετέχοντες όλη την διαδικασία παρασκευής ενός ντοκιμαντέρ: από την έρευνα του θέματος και το γύρισμα έως το μοντάζ και το marketing του τελικού προϊόντος. Με τα δικά του λόγια, πρόκειται για «τρεις μέρες παθιασμένων και εις βάθος πρακτικών συμβουλών. Μια ανταλλαγή γνώσεων, τεχνικών, ιστοριών και παραδειγμάτων». Οι συμμετέχοντες θα έχουν την δυνατότητα να παρουσιάσουν τις ιδέες, τα σχέδια τους ή και ήδη υπάρχον οπτικοακουστικό υλικό που θα μπορούσε να αποτελέσει τη βάση για μια ταινία τεκμηρίωσης. Μετά το τέλος των εργαστηρίων θα είναι διαθέσιμος ένας περιορισμένος αριθμός 15λεπτων προσωπικών συναντήσεων με τον σκηνοθέτη, με αυστηρή σειρά προτεραιότητας. Η παρακολούθηση του εργαστηρίου μπορεί να γίνει κατόπιν αιτήσεως συμμετοχής (διαθέσιμη στην ιστοσελίδα του Φεστιβάλ www.filmfestival.gr) και θα συνοδεύεται από χορήγηση διπλώματος. **Αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», Λιμάνι, Τετάρτη 15.03 έως Παρασκευή 17.03, ώρες 10.00 – 12.00.**

06

PITCHING FORUM 2006

Από 15 έως 19 Μαρτίου θα πραγματοποιηθεί φέτος, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης – Εικόνες του 21ου Αιώνα, το καθιερωμένο ετήσιο διεθνές ραντεβού για την ανάπτυξη συνεργασιών και συμπαραγωγών μεταξύ επαγγελματιών του ντοκιμαντέρ, που διοργανώνει το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ντοκιμαντέρ (EDN) σε συνεργασία με το Φεστιβάλ και με την υποστήριξη του MEDIA.

Στο φετινό «Pitching Forum», 22 επαγγελματίες του οπτικοακουστικού χώρου από 15 χώρες (Γαλλία, Κροατία, Ισραήλ, Νότιος Αφρική, Ηπα, Ελλάδα, Νορβηγία και άλλες) θα παρουσιάσουν τα projects τους σε 20 υπεύθυνους ανάθεσης (comissioning editors) από διάφορα τηλεοπτικά κανάλια της Ευρώπης ARTE, Γαλλία – SVT, Σουηδία – AVRO, Ολλανδία) και του εξωτερικού (TV Ontario, Καναδάς), με σκοπό την προώθηση του έργου τους.

Αίθουσα «Πάυλος Ζάννας», Ολύμπιον, Σάββατο 18.03, ώρα 10.00 – 14.30 & Κυριακή 19.03, ώρα 10.00 – 12.00. Ανοιχτό στο κοινό.

06

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΓΟΡΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

Η Διεθνής Αγορά Ντοκιμαντέρ διοργανώνεται φέτος για όγδοη συνεχή χρονιά από το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και την EPT A.E., έχοντας να επιδείξει μέχρι σήμερα σταθερά αυξητικές επιδόσεις όσον αφορά την προσέλευση υποψήφιων αγοραστών, τον αριθμό των ντοκιμαντέρ που φιλοξενούνται στην Βιντεοθήκη της, αλλά και τις πωλήσεις που επιτυγχάνονται στο πλαίσιο λειτουργίας της (το 20% επί του συνόλου των τίτλων ετησίως). Φέτος, έχουν δηλώσει συμμετοχή 40 αγοραστές από 21 χώρες και περισσότερα από 400 ντοκιμαντέρ, ξεπερνώντας κάθε προηγούμενο αριθμητικό ρεκόρ.

Γραφεία Φεστιβάλ – αριστερά κεντρικής εισόδου Ολύμπιον (Οδός Αριστοτέλους 2), Δευτέρα 13.03 – Σάββατο 18.03, ώρες λειτουργίας: 10:00-20:00.

15

**CHÂTEAU
NICO LAZARIDI**

Η εταιρία ΝΙΚΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Ο.Β.Γ.Ε. ΑΕ, ξεκίνησε το 1987, μετά από μία προσωπική αναζήτηση γύρω από το κρασί, η οποία άρχισε τη δεκαετία του '70 και ήταν η πρώτη οργανωμένη προσπάθεια αναβίωσης της αμπελοκαλλιέργειας και της παραγωγής οίνου στο νομό Δράμας.

Η αγάπη για το κρασί, οι μεγάλες επενδύσεις και η σκληρή δουλειά που χαρακτηρίζουν τη μέχρι τώρα πορεία της εταιρίας, έφεραν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία εκλεκτών και επώνυμων προϊόντων.

Θέτοντας υψηλά ποιοτικά πρότυπα η εταιρία δραστηριοποιείται παράλληλα στον τομέα της παραγωγής νέων κρασιών από το οινοποιείο ΜΑΚΕΔΩΝ, που εδρεύει στο νομό Καβάλας και τη θυγατρική της εταιρία ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ-ΟΙΝΟΠΟΙΪΑ ΜΥΚΟΝΟΥ ΑΕ.

Εδώ συναντιόμαστε - απολαμβάνουμε τον καφέ μας κάθε πρωί - τις αγαπημένες μας κρέμες - τα ραντεβού μας - τα παραδοσιακά γλυκά και τις υπέροχες μπουγάτσες - χαλαρώνουμε - τα βραδινά με την παρέα μας και το ποτό μας - στο "Παραδοσιακό"...

Το γλυκό μας στέκι

Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ 17, ΠΛ. ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ, ΠΑΝΟΡΑΜΑ, ΤΗΛ.: 2310 344803
 Π. Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 19 & Π. ΜΕΛΛΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 2310 253873
 ΛΕΩΦ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ 119, ΠΕΥΚΑ, ΤΗΛ.: 2310 580999

ΜΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ ΜΟΝΗ

16

ΜΙΑ ΠΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΡΚΗ ΚΡΙΣΗ, ΕΝΑΣ ΤΟΠΟΣ ΠΟΥ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΧΝΑ ΣΟΚΑΡΟΥΝ ΤΑ ΗΣΥΧΑ ΒΡΑΔΙΑ ΜΑΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ. ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΕΙΞΗ "ΑΛΥΤΟ".

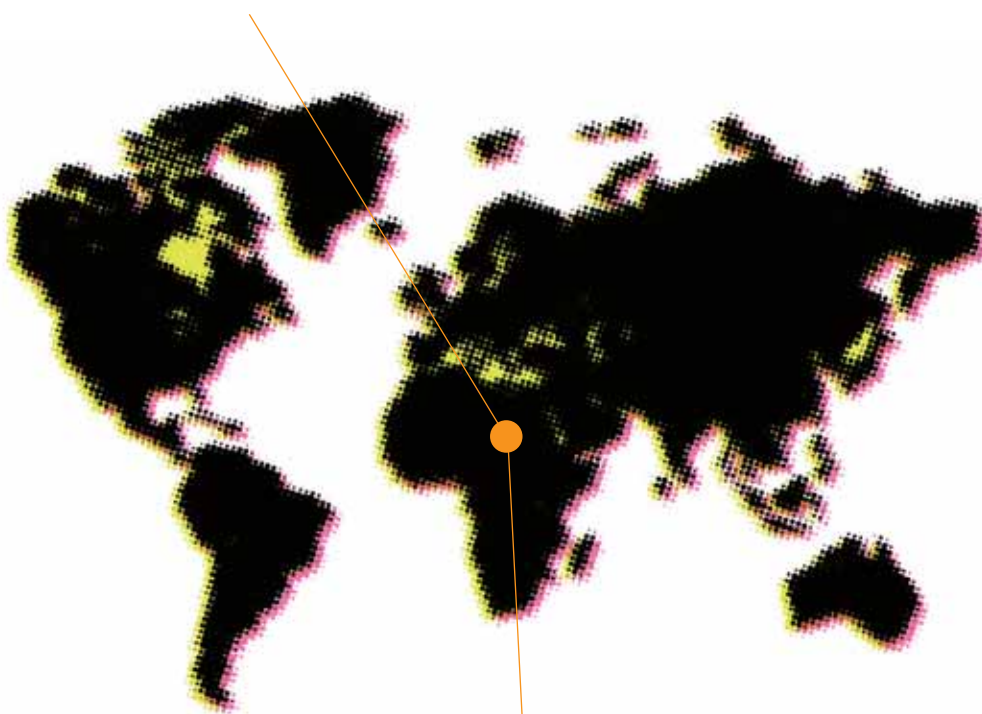
Υπήρξε ποτέ στ' αλήθεια μόνη αυτή η ήπειρος; Την εγκατέλειψαν ποτέ οι κάθε λογής κηδεμόνες, από τη ληστρική αφαίμαξη της αποικιοκρατίας μέχρι τη φαρισαϊκή μεγαλοψυχία της G8; Διότι, πώς αλλιώς να εκληφθεί η πομπώδης άφραση χρεών (που χαρίστηκε εν είδει «άφρασης αμαρτιών») εκ μέρους της παγκόσμιας crème de la crème... Μόνη η Αφρική, λοιπόν; Ποιος έχει –όχι τόσο το συμφέρον, αλλά κυρίως– το θράσος να την περιγράψει ως ένα μεμονωμένο «άλυτο θέμα»; Και, μια που ξεκίνησα το γαϊτανάκι των ερωτημάτων: τι σημαίνει «άλυτο»; Το ανεπίδεκτο λύσης (έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε), αυτό που παραμένει εκκρεμές (μα, δεν είναι πλεονασμός;), ή ο αναπόσπαστος γόρδιος δεσμός ενός πλανητικού εμποικοδομήματος; Είναι προφανές ότι, πέρα από λεκτικές ακροβασίες, επιλέγω το τρίτο. Όπως και ότι μου είναι δύσκολο να συνδιαλεχθώ με όρους συναίνεσης (η μήτρα της αφασίας) και φιλανθρωπίας (το ξαδελφάκι της φιλοζωίας).

Αρχή της διαδρομής, **Μια γυναίκα μόνη (La Femme Seule)**. Η Λέγκιμα βίωσε μια μορφή σύγχρονης δουλείας σε ένα γαλλικό σπίτι. Κλειδωμένη συχνά σε ένα δωμάτιο, θύμα ξυλοδαρμού, και πάντοτε ένα μέτρο πίσω από την «κυρά του σπιτιού». Το νοσηρό εξουσιαστικό πλέγμα μπορεί να μη σπάσει με ένα μακελειό αλλά Παπατάκης, ωστόσο θα καταλήξει σε μια στιγμή βασανιστικής αυτογνωσίας. Σκλάβος και ο Ναγιανελούγκο, ένας από τους **Disposable People** του Κόσμου τούτου, που απήχθη και μεταφέρθηκε μακριά από τη πατρίδα του σε ηλικία 17 χρονών. Δεν του αρκεί η απελευθέρωση και η επιστροφή στο σπίτι, και αναζητά την ελευθερία στην εκδίκηση και τη λύτρωση των υπόλοιπων σκλάβων. Αν δεν έμοιαζε με τυπογραφικό λάθος, θα το έγραφα δις – όχι τίποτα άλλο, αλλά μερικές στιγμές η πραγματικότητα ντύνεται αλληγορία.

Διασκορπισμένων παιδικών ψυχών συνέχεια, με το **Lost Children** να συναντά τέσσερις εφήβους που διηγούνται τις προσωπικές τους ιστορίες: θύματα ενός ατέρμονου στρατιωτικού παιδομαζώματος, που καταλήγει σε ακούσιες ενδοοικογενειακές εκκαθαρίσεις. Ως μόνιμο άλλοθι ευαισθησίας, τα παιδιά είναι ο σταθερός πρωταγωνιστής ενός έργου που τα υπερβαίνει. Πολύ λογικό, λοιπόν, να εμφανίζονται σε περισσότερους του ενός τίτλους: το **A Child is a Child** ταξιδεύει προς τη Νότια Αφρική, όπου μια ομάδα παιδιών, ως το πούμε πολιτικώς ορθά, αβέβαιοι μέλλοντος, συγκεντρώνεται για να ηχογραφήσει ένα τραγούδι. Με την ελπίδα ότι θα αποφευχθούν άσκοποι συναισθηματικοί εκβιασμοί, προχωρώ στο **Their Brother's Keepers-Orphaned by AIDS**, όπου δύο οικογένειες δίνουν μια καθημερινή τιτάνια μάχη κόντρα σε θεούς και δαίμονες – κι όλα αυτά σε μια παραγκούπολη της Ζάμπια. Ταξικά επιλεκτικός ο HIV; Ελάτε τώρα,

La Femme Seule

Lost Children

Σας φταίνε ακόμα και οι κοσμογάππες φαρμακοβιομηχανίες; Είστε κακοπροαίρετοι.

Η Αφρική είναι κυριολεκτικά ένα απέραντο νοσοκομείο, όπως μαρτυρά το **War Hospital**. Μια σύνθεση προσωπικών ιστοριών από την ιατρική αποστολή του Ερυθρού Σταυρού στη Βόρεια Κένυα, όπου βρίσκεται το μεγαλύτερο κινητό νοσοκομείο σε όλο τον κόσμο. Με ανάλογη θεματική και το **A Cry for Madiom** του Erez Barzilay, που ακολουθεί έναν καταυλισμό των Πατρών χωρίς Σύνορα στο Νότιο Σουδάν. Εκεί, δηλαδή, όπου μόνο οι επείγουσες περιπτώσεις δικαιούνται καθημερινά φαγητό. Και αν δεν έχουν ψωμί... as φάνε παντεσπάνι.

Το μαύρο σύννεφο έρχεται να διώξει ο συνήθης ύποπτος, που ακούει στα αρχικά BBC. Παρόλο που η φράση «βρετανικό ενδιαφέρον για την Αφρική» θα ηχεί πάντοτε σαν μαύρο χιούμορ, μια δημιουργική διάθεση πέραν της καταστροφολογίας είναι, υπό προϋποθέσεις, ευπρόσδεκτη. Το **African School: Show me the Money**, ένα από τα 8 επεισόδια μιας τηλεοπτικής παραγωγής, καταγράφει τα όνειρα των μαθητών αλλά και τις οικονομικές δυσκολίες σε ένα σχολείο της Ουγκάντα. Εκεί όπου τα παιδιά διεκδικούν το δικαίωμα στην παιδεία σαν λαθρεπιβάτες.

Με αρκετά λυρική διάθεση το **12 Disciples of Nelson Mandela: A son's Tribute to Unsung Heroes** που κάνει την πανευρωπαϊκή του πρεμιέρα στη Θεσσαλονίκη. Ο Τόμας Άλεν Χάρις, θετός γιος ενός μέλους του «African National Congress», ανασυνθέτει την εξορία του πατριού του και έντεκα συμπατριωτών του στον αγώνα κατά του Απαρτχάιντ. Μισό ντοκιμαντέρ - μισή αναπαράσταση από ηθοποιούς χωρίς καμία εμπειρία μπροστά στην κάμερα, αυτός ο ιδιαίτερος φόρος τιμής του Χάρις περιέχει αναλυτικές λεπτομέρειες για τη δράση του Νέλσον Μαντέλα και σπάνιο αρχειακό υλικό.

Για το τέλος άφησα το ντοκιμαντέρ με τον αμφιλεγόμενο τίτλο **Operation Spring**. Ως άνοιξη για την ευνομούμενη πολιτεία της Αυστρίας γιορτάστηκε το 1999 η σύλληψη 100 Αφρικανών, που θεωρήθηκε ότι συνδέονται με ένα παγκόσμιο κύκλωμα ναρκωτικών. Μπορεί να υπάρχουν, σε τέτοιες περιπτώσεις δαιμονοποιήσεις, βάσιμες προσδοκίες για «δίκαιες δίκες»; Το ερώτημα ως θεθεί και σε άλλες περιπτώσεις. Εν προκειμένω, οι Angelika Schuster και Tristan Sindelgrubber ξετυλίγουν το νήμα ενός δικαστικού θρίλερ, ξεγυμνώνοντας την προπαγανδιστική ρητορική και τη συνεπακόλουθη αλλοίωση των στοιχείων. Η κοινή λειτουργία των κάθε λογής αξόνων του Κακού είναι ολοφάνερη.

Αντί επιλόγου, μια παράφραση: Αφρική, Αφρική, καλά μου λέγαν μερικοί! Λάθος, «κλαίγαν» ήθελα να γράψω, και μάλιστα με δάκρυα κροκοδείλια. Στη σκοτεινή αίθουσα, αν δε μετατραπούν σε κρύσταλλα, τουλάχιστον θα φαίνονται λιγότερο.

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΧΗΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΣΕ ΕΝΑΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΑΝΟΙΧΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ Ή ΜΗΠΩΣ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ, ΔΙΕΥΡΥΝΕΙ ΤΙΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ;

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ

Δύσκολα απαντά κανείς. Υπάρχουν μελέτες που διαφωνούν με ορισμούς της Παγκοσμιοποίησης, αλλά ενίοτε αμφισβητούν ακόμα και την ίδια την ύπαρξη του φαινομένου. Τα τελευταία χρόνια επικρατεί μία προσέγγιση που την παρομοιάζει με τον νόμο της βαρύτητας, υπό την έννοια της νομοτελειακής και αναπόδραστης φύσης της. Ο Ιταλός φιλόσοφος Ρομπέρτο Εσποζίτο, λέει πως δεν είναι μόνο μία διαφορετική εποχή –όπως ο Μεσαίωνας και η Αναγέννηση– αλλά και ένα διαφορετικό καθεστώς νοήματος.

Επιλέγοντας την Παγκοσμιοποίηση ως βασικό θεματικό του άξονα, το 8ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης-Εικόνες του 21ου Αιώνα, αναδεικνύει τις αντίρροπες δυνάμεις, τις εναλλακτικές προτάσεις που αναπτύσσονται ως απάντηση στις

πολυσιδεείς εκφάνσεις του φαινομένου. Οι πρωταγωνιστές των ντοκιμαντέρ, άλλοτε κόντρα στο πανίσχυρο ρεύμα της παγκοσμιοποίησης και άλλοτε επιχειρώντας να εκμεταλλευτούν τις ευκαιρίες του θαυμαστού νέου κόσμου, έχουν για όπλα την εφευρετικότητα, τον ακτιβισμό και την τοπική δράση και αλληλεγγύη.

Βασική συνιστώσα της είναι η αλματώδης ανάπτυξη του εμπορίου και των χρηματοοικονομικών συναλλαγών. Η ριζική μεταμόρφωση του οικονομικού τοπίου είχε τρομακτικές συνέπειες κυρίως για τη γεωργία, όπως παρουσιάζεται στο ντοκιμαντέρ **Our Daily Bread**, που τρυπώνει σε σημεία της Ευρώπης όπου παράγεται (μαζικά) η βιομηχανοποιημένη τροφή που καταναλώνουμε, χαρίζοντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο στις μηχανές.

Ο σύγχρονος, παγκοσμιοποιημένος κόσμος επιβραβεύει όμως την προσαρμοστικότητα. Το **The Real Dirt on Farmer John** δείχνει πώς η μικρή φάρμα του παππού του Τζον Πίτερσον ζει ξανά ημέρες δόξας χάρη στον προσανατολισμό της στη βιολογική καλλιέργεια.

Θα ήταν αδύνατη δίχως την επικοινωνιακή επανάσταση που έχει μεταμορφώσει πλήρως τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο, κυρίως χάρη στο εξοχότερο πνευματικό της παιδί, το Ίντερνετ. Στο ντοκιμαντέρ **Commune of Bliss**, βλέπουμε όμως τους Hutterer, στο κοινόβιό τους σε μια απομακρυσμένη περιοχή της Βόρειας Αμερικής, να αποτάσσονται το ραδιόφωνο, την τηλεόραση και όλες τις μορφές μαζικής ενημέρωσης, και να επιμένουν στην καλ-

λιέργεια της δικής τους γλώσσας και πολιτισμού, μακριά από τον υπόλοιπο κόσμο.

Συνδέεται στενά με την επικράτηση της αγγλοσαξονικής κουλτούρας του κέρδους, και της ανάδειξης ενός νέου πανίσχυρου παίκτη: της απρόσωπης πολυεθνικής επιχείρησης - που τόσο συχνά συνδέεται με τον «θάνατο του εμποράκου». Στο ντοκιμαντέρ **Pickles**, οκτώ χήρες μουσουλμάνες, πηγαίνουν αντίθετα στο ρεύμα. Αντί να κλειστούν στο σπίτι, επιλέγουν τον δύσκολο δρόμο της επιχειρηματικότητας. Ανοίγουν ένα εργοστάσιο το οποίο γίνεται δεύτερο σπίτι τους και, χωρίς να έχουν ξαναδουλέψει ποτέ, κατορθώνουν να αξιοποιήσουν η καθεμία τις ικανότητές της. Στην πολιτική σφαίρα, η Παγκοσμιοποίηση αναδεικνύει μια παγκόσμια πολιτεία, αποδεδειγμένη από την πανίσχυρη άλλοτε σφαίρα του αυτάρκους και περικλείστου έθνους - κράτους. Μαζί της εμφανίζεται η κοσμοπολίτικη κουλτούρα, κατά την οποία οι άνθρωποι «σκέφτονται παγκόσμια και δρουν τοπικά». Οι κοινοβιακοί πειραματισμοί, που τόσο άνθισαν τη δεκαετία του 1970, δεν χάνουν όμως τη γοητεία τους. Το **Commune**, το ριζοσπαστικό πείραμα συμβίωσης και επανάστασης στη φάρμα-κοινόβιο Black Bear και το **Child of the Commune**, παρουσιάζουν ανθρώπους που απαρνούνται τα αγαθά του καταναλωτισμού.

Οι υπέρμαχοι της έχουν αρκετά όπλα στη φαρέτρα τους για να στοιχειοθετήσουν τα οφέλη της: Επικαλούνται για παράδειγμα ότι το ποσοστό των ανθρώπων στις αναπτυσσόμενες χώρες που ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα έχει μειωθεί κατά το ήμισυ τα τελευταία είκοσι χρόνια. Όμως με άλλα μέτρα, το χάσμα διευρύνεται και η ψαλίδα που χωρίζει τους πλούσιους και τους φτωχούς είναι πολλές φορές ορατή διά γυμνού οφθαλμού. Μία τέτοια περίπτωση περιγράφει το ντοκιμαντέρ **Tropic of Cancer** που αποτυπώνει την άθλια ζωή των κατοίκων ενός μικρού χωριού του Μεξικού κοντά στις ΗΠΑ, μια ανάσα από τα σύνορα της πλουσιότερης χώρας του πλανήτη. Συχνά συνδέεται και με τις κλιματολογικές αλλαγές, τη μεταφορά ρυπογόνων βιομηχανιών στις φτωχές χώρες από τη Δύση και τις πολυεθνικές, και κυρίως με το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Το **Amidst The Stones Hypnotised by the Moon** δείχνει πώς μια οικογένεια νομάδων στις Άνδεις προσπαθεί να αντιαλέψει τις κλιματολογικές αλλαγές, αρνούμενη την ενσωμάτωσή της στον σύγχρονο κόσμο.

Η Παγκοσμιοποίηση δεν είναι μια μονοσήμαντη, ενιαία πραγματικότητα, αλλά παρουσιάζει, όπως το έχει εγκαίρως διαγνώσει ένας άλλος Ιταλός φιλόσοφος, ο Σαλβατόρε Βέκα, «στοιχεία αδιαφάνειας και αμφισημίας, που γεννιούνται από την ταυτόχρονη παρουσία άλλων γνωρισμάτων, τα οποία καθιστούν τη συνολική εικόνα πολύ πιο αντιφατική και εκτεθειμένη στην αβεβαιότητα». Και όλα αυτά φαίνονται... επί της οθόνης.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΕΜΕΙΝΑΝ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ. ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΣΑΜΕ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΤΟΥΣ. ΦΩΤΙΖΟΥΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΑΝ ΤΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΠΟΥ ΘΑ ΔΕΙΤΕ.

Η πολιτική της βίας μέρος 2ο

Andrew Berends («The blood of my brother»)

Κάθε πρόσωπο που σκοτώνεται είναι περισσότερο από απλώς ένας αριθμός. Είναι αδελφοί, μπότερες, γιοι, πατέρες, αδελφές και κόρες. Σε μια χώρα που ερημώθηκε ήδη από τον πόλεμο, οι οικογένειές τους αφήνονται για να μαζέψουν τα κομμάτια. Πενθούν την απώλεια του αγαπημένου προσώπου τους. Συχνά, πρέπει να αγωνιστούν να αναπληρώσουν την απουσία του τροφодότη της οικογένειας.

Eric Bergkraut («Coca - The dove from Chechnya»)

«Η εργασία μου δεν θα αποφέρει καρπούς για είκοσι έτη. Μόνο τότε οι άνθρωποι θα ενδιαφερθούν για αυτό που συνέβη στην Τσετσενία στο τέλος του 20ού και στην αρχή του 21ου αιώνα» λέει η Zainar Gashaeva σε ένα απόσπασμα που τελικά δεν περιέλαβα στην ταινία. Ίσως έχει δίκιο. Ποιος αντιλαμβάνεται σήμερα, ότι από το 1994, 20-30 % των Τσετσένων μπορεί να έχει σκοτωθεί; Κομμάτι - κομμάτι συνειδητοποιήσα τις διαστάσεις αυτού του δράματος και σημείωσα ότι, κατά τη διάρκεια των ετών, το Κρεμλίνο πέτυχε σε μεγάλο βαθμό να κλείσει οριστικά το ζήτημα της ίδρυσης της δημοκρατίας της Τσετσενίας.

[01]

Όψεις του κόσμου

Doug Block («51 Birch Street»)

Δεν επιλύουμε ποτέ πραγματικά τα προβλήματα με τους γονείς μας. Αλλά εάν είμαστε τυχεροί, εκμεταλλευόμαστε την πιθανότητα να κάνουμε ειρήνη μαζί τους προτού να είναι πάρα πολύ αργά.

Erik Gandini - Tarik Saleh («Gitmo-The new rules of war»)

Ολόκληρη η ατμόσφαιρα μας θύμισε έναν παράξενο κόσμο, σαν να είμαστε η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων ή σαν να παρακολουθούσαμε μια ταινία επιστημονικής φαντασίας, σαν το «Minority Report», όπου το έγκλημα αποτρέπεται από να συμβεί μέσω των τεχνικών που επιτρέπουν την διείσδυση στο μυαλό ενός παραβάτη.

Philip Groning («Into great silence»)

Συνολικά, πέρασα σχεδόν έξι μήνες στο μοναστήρι της Grande Chartreuse. Συμμετείχα στη ζωή εκεί, στην καθημερινή ρουτίνα, και έζησα όπως ένας μοναχός σε ένα κελί. Συμμετείχα σε αυτήν την απίστευτη ισορροπία μεταξύ της απομόνωσης και της κοινότητας.

[02]

[03]

James Longley («Iraq in fragments»)

Το Ιράκ, σε τελική ανάλυση, είναι μια χώρα γεμάτη ανθρώπους που δεν ενδιαφέρονται καθόλου για τις πολιτικές μας τοποθετήσεις. Έχουν τις ζωές τους, τα προβλήματά τους, τον τρόπο τους να βλέπουν τον κόσμο. Μια ημέρα οι Ηνωμένες Πολιτείες θα αποχωρήσουν από το Ιράκ, αλλά ο λαός του Ιράκ θα παραμείνει.

Sheetal S Agarwal («Ordinary lives»)

Ένα κίνητρο αυτού του ντοκιμαντέρ είναι να εμβαθύνει ως προς τον αντίκτυπο του φυσικού περιβάλλοντος στις νοοτροπίες, τη συμπεριφορά και τη στάση των ανθρώπων απέναντι στη ζωή. Οι φυσικοί περιορισμοί δημιουργούν διανοητικούς περιορισμούς. Οι ιδέες, οι συμβάσεις και οι επιθυμίες καθορίζονται συχνά από τους φυσικούς χώρους εντός των οποίων ζουν οι άνθρωποι.

Pelin Esmer («Oyun -The play»)

Έμαθα για την ύπαρξη αυτών των γυναικών που παίζουν θέατρο στο χωριό τους στα βουνά Toros μέσω ενός άρθρου στο «Radikal» και, χωρίς καθυστέρηση, πήγα στο χωριό τους πρώτα για να τους συγχαρώ και έπειτα για να δω πώς θα αντιδρούσαν στην ιδέα της παραγωγής ενός ντοκιμαντέρ για αυτές.

[04]

Habitat

Christian Frei («The giant Buddhas»)

«Οι γιγάντιοι Βούδες» δεν είναι μια ταινία για τον τρόμο, αλλά μάλλον μια ταινία για την παροδικότητα, μια ταινία για την απώλεια της πολιτιστικής ταυτότητας, για την αναζήτηση της αλήθειας, της ομορφιάς και της ποικιλομορφίας. Ενδιαφέρθηκα απλά να ξανακοιτάξω ένα γεγονός που τράνταξε τον κόσμο και αποφάσισα να «μπαρκάρω» για ένα φιλικό ταξίδι.

Leonard Retel Helmrich («Shape of the moon»)

Αντίθετα από το «σινεμά Verité» και το «σινεμά direct», η κεντρική ιδέα του «κινηματογράφου της μιας και μόνης λήψης» είναι ότι ο δημιουργός ταινιών πρέπει να συμμετέχει στη δράση που φιλάρει για να είναι σε θέση να αισθανθεί το ρυθμό αυτών που συμβαίνουν και να προλάβει (να τα καταγράψει) με τις μετακινήσεις της κάμεράς του.

Erwin Wagenhofer («We feed the world»)

Πρέπει να ζήσουμε διαφορετικά, να φάμε διαφορετικά, να ψωνίσουμε διαφορετικά, να δούμε άλλες ταινίες. Η τουλάχιστον πρέπει να είμαστε δυστυχισμένοι με αυτά που έχουμε. Αυτό είναι το μήνυμα. Και εάν δεν το κάνουμε εμείς, τότε ποιος θα το κάνει; Γι' αυτό η ταινία λέγεται «Εμείς τρέφουμε τον κόσμο» και όχι «Αυτοί τρέφουν στον κόσμο». Αυτοί, οι Brabeck και οι Pioneer και όπως αλλιώς αποκαλούνται είναι όλοι μέρος της κοινωνίας μας και πρέπει να δεχτούμε την ευθύνη μας: αυτό σημαίνει το «Εμείς». Ίσως αυτό είναι αρνητικό, αλλά υπάρχει ένα θετικό μήνυμα επίσης: Μπορούμε να το αλλάξουμε. Εμείς -όπως λέει ο Jean Ziegler- η κοινωνία των πολιτών. Είμαστε όλοι καταναλωτές, πηγαίνουμε στα σουπερμάρκετ, πρέπει να φάμε, πρέπει να πάμε να ψωνίσουμε και μπορούμε να πάμε εκεί και μπορούμε να αποφασίζουμε -αυτό είναι δύναμη! Δεν θέλουμε ντομάτες τα Χριστούγεννα, δεν θέλουμε φράουλες τα Χριστούγεννα, δεν θέλουμε κάτι να μεταφέρεται 3000 χιλιόμετρα απλώς για να καταλήξει σε μας.

Μικρές αφηγήσεις

Arunas Matelis («Flying back to earth») [05]

Το αντικαρκινικό τμήμα του νοσοκομείου ήταν το μέρος όπου δεν μας περίμεναν μόνο οι σημαντικότερες δυσκολίες των ζωών μας, αλλά επίσης και το μέρος όπου περάσαμε τις φωτεινότερες και σημαντικότερες ημέρες μας.

Αφρική

Thomas Allen Harris («Twelve disciples of Nelson Mandela»)

Μεγαλώνοντας στις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70, γνώριζα ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης απεικόνιζαν το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο ως μια κομμουνιστική τρομοκρατική οργάνωση. Έπρεπε να περάσουν πολλά έτη προτού το όνομα «Νέλσον Μαντέλα» γίνει το παγκόσμιο πρόσωπο της αντίστασης σε ένα βάνουσο καθεστώς.

Ali Samadi Ahadi - Oliver Stoltz («Lost Children»)

Όταν ταξιδέψαμε αρχικά στο Rajule, είμαστε οι πρώτοι λευκοί επισκέπτες σε δύο χρόνια. Δεν υπάρχει καμία οργάνωση ανθρωπιστικής βοήθειας που να ταξιδεύει στο χωριό, καθώς βρίσκεται στη μέση της πολεμικής ζώνης.

Angelika Schuster («Operation spring»)

Πώς μπορεί ένα πρόσωπο να υπερασπιστεί τον εαυτό του ενάντια στην κατάθεση μαρτύρων, η ταυτότητα των οποίων κρατιέται μυστική, έχουν καλυμμένο το πρόσωπό τους όταν εμφανίζονται στο δικαστήριο, και που δίνουν την κατάθεσή τους εν τη απουσία του κατηγορουμένου;

Παγκοσμιοποίηση

Maroesja Perizonius («Child of the commune»)

Αναρωτήθηκα εάν είναι δικαιολογήσιμο για έναν γονέα να επηρεάσει τη ζωή του παιδιού του τόσο έντονα, επειδή εκείνος κυνηγά το δικό του όνειρο. Ως αποτέλεσμα, η ταινία αφορά όχι μόνο μια ζωή μέσα στο κίνημα Bhagwan και για όλες τις συνέπειες που αυτή η ζωή είχε για ένα παιδί, αλλά επίσης αφορά την πατρότητα και την ευθύνη.

[05]

Jonathan Berman («Commune») [06]

Η ταινία δεν είναι ένα διαφημιστικό για μια κοινότητα ούτε προτείνει ότι κάποιος πρέπει να ζήσει στα δάση. Δίνει μερικές ιδέες γύρω από το χίπικο κίνημα, εστιάζοντας στα ιδανικά και στους ιδεαλιστές πίσω του.

Klaus Stanjek («Commune of bliss»)

Το πρώιμο ιδανικό μιας κοινότητας που πρόσβευε ο Χριστιανισμός έγινε πραγματικότητα με τους Hutterites. Και τους έφερε πλούτο και επιτυχία μέχρι σήμερα.

Thomas Balmés («A decent factory»)

Όταν πρωτόφτασα στη Φιλανδία στις αρχές του 2002 η ιδέα μου ήταν να κάνω μια ταινία για τη Nokia -και τους Φιλανδούς πίσω από την επιτυχία της- ως μια φυλή. Ήθελα να ξέρω αν υπήρχε πίσω από αυτό το φαινόμενο κάποιο είδος φιλανδικού ή σκανδιναβικού καπιταλισμού που θα είχε περισσότερο ανθρωπινό πρόσωπο από τον καπιταλισμό που γνώριζα ως Γάλλος.

Nikolaus Geyrhalter («Our daily bread») [07]

Ο τίτλος αναφέρεται στην ιστορία του πολιτισμού μας, και λόγω του θρησκευτικού συνειρμού η επίδραση είναι πιο ξεκάθαρη, καθώς λαμβάνει υπόψη πώς οι άνθρωποι μεταχειρίζονται τους πόρους τους και τους συντρόφους τους.

Μουσική

Jeff Zimbalist («Favela rising»)

Η επιτυχία της ταινίας πρέπει να κριθεί με βάση το πόσο χρήσιμη είναι στο να ενεργοποιήσει τους θεατές της. Πόσο καλά εμπνέει τη δράση!

[06]

[07]

Νέα Υόρκη

Bettina Perut and Ivan Osnovikoff («Welcome to New York»)

Αυτή είναι μια ταινία για τη Νέα Υόρκη, υπό την έννοια ότι είναι ένα εθνογραφικό αρχείο της «Πρωτεύουσας του κόσμου», στο πλαίσιο της Προεδρικής εκλογής του 2004. Είναι ένας τουριστικός -πολιτικός οδηγός, που παραβαίνει τα διαφημιστικά κλισέ και απολαμβάνει το ξεσκέπασμα της σκοτεινής πλευράς κάθε υποσχέσης για ευτυχία.

Πορτρέτα – ανθρώπινες διαδρομές

Dani Menkin («39 pounds of love»)

Αυτό που με κατέπληξε ακόμα περισσότερο ήταν ότι ο Άμι είναι ένας θαυμάσιος 3D animator, που κάνει ωραία artwork, χρησιμοποιώντας μόνο ένα δάχτυλο! Όταν μου παρουσίασε τη δουλειά του, σκέφτηκα ότι θα ήταν απίστευτο να συμπεριληφθεί το animation του στην ταινία, ως ένας τρόπος έκφρασης των συναισθημάτων κι επιθυμιών του.

[08]

Elke Groen («Bunica»)

Σήμερα, 15 χρόνια μετά την επανάσταση, ο λαός της Ρουμανίας είναι ακόμα εγκλωβισμένος ανάμεσα στη νοσταλγία και στη μάχη με το κομμουνιστικό παρελθόν του, ανάμεσα σε μια αίσθηση ερχομού νέας εποχής και ανάνηψης από την αυταπάτη με την πολιτική, ελπίδες κι απογοήτευσης.

Καταγραφή της μνήμης

Luc Schaedler («Angry monk»)

Οι προσπάθειες του Θιβέτ να παρουσιάσει μια νέα κοινωνική δομή και να βρει το δρόμο του στον εικοστό αιώνα απέτυχαν λόγω της αντίστασης της συντηρητικής αριστοκρατίας και των μοναστηριών.

Jan van den Berg («Deacon of death») [08]

Γύρισα πολλά ντοκιμαντέρ στα οποία ανέμιξα πραγματικά γεγονότα και δραματικά στοιχεία, βάζοντας και ηθοποιούς στις ταινίες. Στην περίπτωση του «Deacon of death» δεν υπήρχε ανάγκη να προσθέσω δραματικά στοιχεία. Μερικές φορές η πραγματικότητα είναι πιο δυνατή από τη μυθοπλασία.

MADE IN GREECE

ΑΠΟ ΤΙΣ 78 ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΦΕΤΟΣ, ΛΙΓΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΚΕΤΕΣ ΟΙ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΠΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΟΥΣ ΕΔΩ. ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ, ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ, ΚΑΠΟΙΕΣ ΦΕΡΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΓΝΩΣΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΩΝ, ΑΛΛΕΣ ΠΑΛΙ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΠΡΩΤΟΕΜΦΑΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Τέσσερις είναι οι μεγάλοι μήκους ταινίες, στη δημιουργία και υλοποίηση των οποίων συμμετέχει φέτος με επιχορήγηση το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Ο αφοσιωμένος επί χρόνια στο ντοκιμαντέρ σκηνοθέτης Στέλιος Χαραλαμπόπουλος με τη σύμπραξη πάντα του Θάνου Λαμπρόπουλου, στην ταινία του **Γιάννης Μόραλης*** μιλάει για έναν από τους μεγαλύτερους Έλληνες εικαστικούς.

Για μια Θέση στο Χορό* της Μαρίας Οικονόμου: Μετά από τριάντα χρόνια σκληρής δουλειάς στη Γερμανία, οι γυναίκες της Παταγής επιστρέφουν στο έρμη χωριό τους στη Θράκη οργανώνοντας ένα παραδοσιακό γλέντι. Η Καλλιόπη Λεγάκη σκαλίζει τα αρχεία της φωτογράφου Βούλας Παπαϊωάννου που αποτύπωσε κορυφαίες στιγμές της νεοελληνικής ιστορίας, καταγράφοντας πρόσωπα και πράγματα μιας Ελλάδας βασανισμένης και στερημένης. **Η Ελλάδα μέσα από το φακό της Βούλας Παπαϊωάννου.**

Στο Ροντιέο και το Κύτταρο, οι Έλληνες νεολαίοι ήρθαν για πρώτη φορά σε επαφή με τα διεθνή ηλεκτρικά ακούσματα. Στο **Ζωντανό στο κύτταρο-Σκηνές Ροκ** του Αντώνη Μπουσκοϊτιν, με σπάνια οπτικοακουστικά ντοκουμέντα.

ΠΡΟΣΩΠΑ, ΠΟΡΤΡΕΤΑ, ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Προσφιλή στους Έλληνες δημιουργούς ντοκιμαντέρ, τα πορτρέτα γνωστών ή άγνωστων ανθρώπων πλειοψηφούν και φέτος στα διάφορα τμήματα του Φεστιβάλ.

Στη **Μαύρη Οθόνη** του Πέτρου Μιχαήλ παρακολουθούμε την ιστορία του τυφλού Νικόλα που ζει στο εγκαταλειμμένο χωριό Κοιλιάδι της Κοζάνης. **Οι Άγνωστοι Φίλοι μου** του Γιώργου Αγγελούδη αφηγούνται την ιστορία 9 αθλητών με ειδικές δεξιότητες. Στο φιλμάκι του Στυλιανού Γαϊτανίδη **Ποδηλάτης Άγγελος** πρωταγωνιστεί η Ειρήνη, μια νεαρή τοιγγάνα που εξομολογείται τα παιδικά της χρόνια και τα όνειρα της. Το ντοκιμαντέρ του Γιώργου Κεραμιδιώτη **Μαθήτριες Λυκείου*** παρακολουθεί δυο μαθήτριες που πηγαίνουν σε Λύκειο της Φλώρινας από το χωριό τους.

Η **Αγάθη Χρυσάφη** της ομώνυμης ταινίας είναι μία ξεχωριστή ηλικιωμένη που ζει σε ορεινό χωριό της Μυτιλήνης και ζωγραφίζει... τους τοίχους του σπιτιού της! Οι Έφη Λατσούνη, Dahm Hjalmar και Στέλιο Κραουνάκη, σκηνοθετούν.

Ο Απόστολος Καρακάσπης παρουσιάζει την περιπετειώδη ζωή του Μακεδόνα αρχιτέκτονα Αριστοτέλη Ζάχου (1871-1939), οπαδό του "γνήσιου ελληνικού ρυθμού" που συνδέει την ελληνική αρχιτεκτονική με τη βυζαντινή και λαϊκή μας παράδοση (**Αριστοτέλης Ζάχος, Εικόνες από μια Πορεία Αυτογνωσίας**).

Το ντοκιμαντέρ του Παναγιώτη Σαλαπάτα **Το Δάσος Χορεύει** φωτίζει το προφίλ της διεθνούς φήμης χορεύτριας Νένα Χέπελ-Μουράτογλου μέσα από μια ζωντανή παράσταση. Ο κρητικής καταγωγής σκηνοθέτης Λευτέρης Χαρωνίτης στρέφει το φακό του σε ένα φίλο και συγχωριανό του, «πρωτοπόρο βοσκό και διανοούμενο, άνθρωπο του Ψηλορείτη»: **Γιώργης Σμπώκος (Αιταρογιώργης)**.

Ο **Βασίλης Ζαχάρωφ, ο μυστηριώδης Έλληνας της Ευρώπης**, που θεωρήθηκε ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου, είχε σχέση με το εμπόριο όπλων στην αρχή του 20ου αιώνα. Σκηνοθεσία: Άγγελος Αμπάζογλου.

ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Οι Μουσικοί του κόσμου: Βαρκελώνη. Φλαμένκο, rumba catalana, ροκ και χιπ χοπ ανακατεύονται στη μουσική σκηνή της Βαρκελώνης με το Λεωνίδα Αντωνόπουλο. Σκηνοθεσία: Χρήστος Μπάρμπας.

Η Σαγιάδα, στη μεθόριο με Αλβανία, φιλοξενεί κάθε καλοκαίρι εκδηλώσεις με μουσικά παραδοσιακά συγκροτήματα από όλα τα Βαλκάνια: **Φωτόσφαιρα: Σαγιάδα**, σκηνοθεσία Κωνσταντίνος Κατσαρόπουλος.

Μέσα από το μουσικό οδοιπορικό της Χριστίνας, συναντάμε μια ζωντανή παράδοση, η οποία ταξιδεύει κι αυτή μέσα στο χώρο και το χρόνο. Την **Ελίμεια Γη** σκηνοθετεί η Όλγα Μαραγκού.

Κουρσάλ ήταν το όνομα του μοναδικού στον κόσμο κινηματογράφου που λειτουργούσε πάνω σε ιστιοφόρο στην παραλία της Θεσσαλονίκης. Ο Νίκος Θεοδοσίου αναζητεί πληροφορίες.

Αν-Μάμα Παναϊρ: Το πανηγύρι στο χωριό Άγιος Μάμας της Χαλκιδικής χρονολογείται από τα μέσα του 19ου αιώνα. **Ο Αμφορέας της Ελευσίνας** είναι το δεύτερο (επίσης 4λεπτο) φιλμάκι της Ελένης Στούμπου με θέμα ένα επεισόδιο της τύφλωσης του κύκλωπα Πολύφημου. Ο Γιάννης Καρυπίδης στις 25λεπτες **Σκιές** υπογράφει σκηνοθεσία, σενάριο, φωτογραφία, μοντάζ, παραγωγή και μας θυμίζει τους στίχους του Νιόνιου: "Κείνο που με τρώει, κείνο που με σώζει, είναι που ονειρεύομαι σαν τον Καραγκιόζη".

Το ντοκιμαντέρ της Ηρώς Σιαφλιάκη **Εξορίες** περιγράφει τις εκδηλώσεις με θέμα τις εξορίες από τη γενέθλια γη, φυγή από την καταπίεση, την πείνα, τις ανυπόφορες συνθήκες.

Ένα Γυμνάσιο στο Κερασιόνη αποφασίζει να ανεβάσει μια θεατρική παράσταση και να καταγράψει με μια κάμερα όλη τη διαδικασία.

Μικρά βήματα σ' ένα μεγάλο κόσμο*: φετινή και αυτή η ταινία της Καλλιόπης Λεγάκη. Η ταινία **Ραγκουτσάρια** αναφέρεται στο ομώνυμο καρναβάλι της Καστοριάς, που αποτελούσε μέρος της διονυσιακής λατρείας. Της Σοφίας-Χρυσάνθης Τούμπουρα.

Το 28λεπτο **Ρεσιτάλ** (σκηνοθεσία Λιλίς Νινίκας) δημιουργήθηκε από ένα ειδικό αρχείο που υπήρχε εδώ και 30 χρόνια στην ΕΡΤ. Στην ταινία εμφανίζονται πρόσωπα της μουσικής σκηνής στα πρώτα βήματα τους.

Ο ηθοποιός Σταύρος Ζαλμάς καλείται να διαβάσει ποίηση της ποιήτριας Φραγκίσκης Σταυράκη. **Το ταξίδι στην Κάρπαθο**, σκηνοθεσία Λένα Βουδούρη

Νέοι Έλληνες του Κόσμου: χωρισμένο σε δύο ενότητες, γύρω από νέους Έλληνες καλλιτέχνες που δρουν εκτός συνόρων, ένα οδοιπορικό στην Ευρώπη σε σκηνοθεσία Εμμανουέλα Φραγκιαδάκη.

ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΣΗ, ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΑ ΤΟΠΙΑ ΤΗΣ

"Ένα ντοκιμαντέρ είναι μια γωνιά της πραγματικότητας ιδωμένη μέσα από μια ανθρώπινη ιδιοσυγκρασία" έγραφε ο Michael Rabiger όπως αναφέρει στο σημείωμά του ο Δημήτρης Πέττας, σκηνοθέτης της ταινίας **Μαιές στις Ελληνικές Θάλασσες**.

Κάτοικοι του Βυθού: Ο φακός του καταδύεται σε ένα υποβρύχιο τοπίο και συναντάει τους κατοίκους του, που ζουν στις ελληνικές θάλασσες και μας "κοιτούν στα μάτια".

Αυτό είναι το Δέντρο μου ονομάζουν το φιλμάκι τους οι πρωτοεμφανιζόμενοι Γιάννης Νταραράς και Φωτεινή Κράλλη: Τρία δέντρα, τρεις άνθρωποι, τρεις ιστορίες.

Το **Αν ήταν Μουσικός** του Γιώργου Κουρμούζα εμπνέουν και πάλι δένδρα, από το δάσος της Απολλωνίας στη Μακεδονία αυτή τη φορά.

Λένε ότι κάποιοι πειρατές από την Κάρπαθο ήρθαν στον Όλυμπο και έκλεψαν τους θεούς. Τους πήγαν στο πιο ψηλό βουνό του νησιού, στο χωριό που ονόμασαν Όλυμπο. Ο Γιάννης Λάμπρου ταξιδεύει με το φακό του στον άλλο... Όλυμπο στο **Όλυμπος, το Χωριό των Θεών**. Στο ίδιο νησί μας ταξιδεύουν οι Μανώλης Δημελλάς και Φίλιππος Αλαβέρας στην 70' ταινία τους **Κάρπαθος, Ξεκλειδώνοντας Μουσικά με τα Μάτια της ψυχής**. Ξεναγός τους ο Όμιλος Φίλων Βουνού και Θάλασσας, τον οποίο η κάμερα παρακολουθεί σε όλες τις δράσεις.

Ταξίδι στη μαγευτική **Σύμη**, με τη μοναδική αρχιτεκτονική της προτείνει με το ομότιτλο ντοκιμαντέρ του ο Πάνος Ζενέλης..

Το ένα από τα δύο ντοκιμαντέρ που φέρνει στο Φεστιβάλ ο Ηλίας Ιωσφίδης είναι αφιερωμένο στους ανθρώπους του βουνού: **Οι Δρόμοι των Κοπαδιών*** περιγράφουν τις μικρές κοινωνίες των κοπασσαράϊων. Το δεύτερο αναφέρεται στον **Όλυμπο**, την αρχέγονη εστία των θεών, έδρα της σοφίας και της δύναμης.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΛΛΑΖΕΙ

Λίγο μετά τον εμφύλιο, στις φυλακές των Βούρλων, στον Πειραιά, 27 πολιτικοί κρατούμενοι οργανώνουν μια από τις πιο εντυπωσιακές αποδράσεις στην παγκόσμια ιστορία. Ο Στέλιος Κούλογλου κατέγραψε την συγκλονιστική ιστορία τους, με τη βοήθεια του σκηνοθέτη Γιούρι Αβέρωφ (**Απόδραση από τα Βούρλα**).

Απρίλιος 2004: μια φωτογραφία ενός κρατούμενου με την κουκούλα και τα καλώδια του ηλεκτροσόκ γίνεται σύμβολο της κόλασης στις ιρακινές φυλακές. Η συγκλονιστική μαρτυρία του προβάλλεται στο αφιέρωμα του Στέλιου Κούλογλου **Από το Γκουανιτάναμο στο Αμπού Γκράμπ**.

Ντοκιμαντέρ του Κώστα Μαχαίρα βασισμένο στα "Τετράδια ημερολογίου" του Γιώργου Θεοτοκά, που συντάσσει το «χρονικό της ανησυχίας». Αυτό το χρονικό, από την ημέρα κήρυξης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι την είσοδο των Γερμανών στην Αθήνα στο **Αν Ζήσουμε θα Έχουμε να Λέμε Ιστορίες**.

Ο Νίκος Πιλάβιος στην **Επιστροφή του Ανδρέα**, 1953-1967 συλλέγει σπάνιο αρχειακό υλικό και προσωπικές αναμνήσεις ανθρώπων που βρέθηκαν κοντά στον Ανδρέα Παπανδρέου, αποκαλύπτοντας μια περίοδο 14 χρόνων της προσωπικής του πορείας, όσο και της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας.

Ίκέτες*: Βραβευμένος στη Θεσσαλονίκη ο Σταύρος Ιωάννου (**Εστίν Ουν Τραγωδία, Κλειστοί Δρόμοι, Κακολύρι 5/44... Η Ιστορία μιας μέρας**), καταπιάνεται με ένα ακόμα καυτό κοινωνικό θέμα: τη λαθρομετανάστευση.

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

Μια παραγωγή EPT και CINERGON Productions. Εδώ θα δούμε τρία επεισόδια, διάρκειας 28' το καθένα. Επιμέλεια Σειράς - Επιστημονικός Σύμβουλος: Γιώργος Τζιρτζιλιάκης:

Πάτροκλος Καραντινός, από τους πιο σημαντικούς εκπροσώπους της αρχιτεκτονικής του "μοντέρνου κινήματος" στην Ελλάδα (σκηνοθεσία-Σενάριο: Έφη Ξηρού).

Κλέων Κραντιονέλλης, η κάμερα του Άγγελου Κοβότσου παρουσιάζει τον αρχιτέκτονα που κατάφερε να συνδυάζει με μοναδικό τρόπο τον ορθολογισμό με την οργανική αρχιτεκτονική.

Τάκης Ζενέτος, κατεξοχήν αρχιτέκτονας του ελληνικού μοντερνισμού (βιομηχανικά κτίρια, σχολεία, κατοικίες, αντικείμενα, πολεοδομικές μελέτες). Σκηνοθετεί ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου.

ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ

Η Ηρώ Σγουράκη σκηνοθετεί για την EPT τη σειρά **Μονόγραμμα**, τρία επεισόδια της οποίας θα έχουμε την ευκαιρία να δούμε εδώ. Το πρώτο αναφέρεται στον **Μανώλη Μπισιά**, το δεύτερο στον διεθνούς αναγνώρισης καθηγητή **Δημήτρη Νανόπουλο** και το τρίτο στον **Μίκη Θεοδωράκη** και τους τόπους καταγωγής του.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Κάθε χρόνο στο κοινό του Φεστιβάλ παρουσιάζονται κάποια επεισόδια της ιστορικής πια εκπομπής της κρατικής τηλεόρασης που όλοι αγαπήσαμε. Στο φετινό πρόγραμμα παρουσιάζονται 4 ντοκιμαντέρ, φεινής σοδειάς και ιδιαίτερου ενδιαφέροντος, παραγωγής «Cinetic» και EPT, με την υπογραφή αξιολογών σκηνοθετών: **Κώστας Μανουσάκης**, ο **εξόριστος κινηματογραφιστής**: ο φακός του Ηλία Γιαννακάκη ερευνά μια ιδιαίτερη προσωπικότητα του ελληνικού σινεμά.

Ο κήπος με τ' αμέτρητα παράθυρα: μετά τον Σαχτούρη και τον Κατσαρό, ο βραβευμένος Λευτέρης Ξανθόπουλος αποτίνει φόρο τιμής προς τον σπουδαίο ζωγράφο/ποιητή, που συνήθιζε να λέει: "Εγώ δεν γράφω, ζω"..

Ραλλού Μάνου - Ελληνικό Χορόδραμα: Ο Γιώργος Σκεύας φωτίζει το έργο μιας γυναίκας που για μισό αιώνα αφιερώθηκε στη χορευτική δημιουργία στον τόπο μας, **Τώνια Μαρκετάκη**: Ο Κώστας Μαχαίρας σκιαγραφεί το πορτρέτο μιας από τις πλέον αξιόλογες γυναικείες μορφές του σύγχρονου ελληνικού σινεμά.

ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Άλλη μια παραγωγή της EPT, με τρία επεισόδια που θα δούμε φέτος στο 8ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ:

Δημήτρης Λιαντίνης*: Αφιέρωμα στον καθηγητή φιλοσοφίας, η εξαφάνιση του οποίου τροποδότησε δεκάδες σενάρια. Του Νίκου Παπαθανασίου.

Γεφύρια της Ηπείρου: Αφιέρωμα στα γεφύρια της Ηπείρου. Οι γεφυράδες, οι περίφημοι κιοπρουλήδες έχτισαν γεφύρια μονότοξα, δίτοξα, πολύτοξα, πέτρινα ή θολωτά.

Το Πάπιγκο είναι προορισμός: Ο Νίκος Σαζώνης, διαφημιστής που κατόρθωσε να φτάσει στα υψηλότερα κλιμάκια της ελληνικής διαφήμισης, αποφασίζει συνειδητά να δραπετεύσει και να ανακαλύψει ξανά τον εαυτό του.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΟΥ

Με άξονα σημαντικά ονόματα της τέχνης και του πνεύματος η εκπομπή της EPT ανιχνεύει το "κλίμα" της χρονιάς στην οποία αυτοί αναφέρονται. Πέντε επεισόδια εδώ:

Ο **Παντελής Βούλγαρης** μιλάει στον φακό του Ηλία Γιαννακάκη για το ζοφερό 1972, χρονιά που γύρισε το **Προξενικό της Άννας**.

Την ιστορία του 1976, της χρονιάς του "Τραμ του τελευταίου" από το "Ελεύθερο θέατρο", αφηγείται όπως την έζησε ο ηθοποιός και σκηνοθέτης **Σταμάτης Φασουλής**, σε σκηνοθεσία Άγγελου Κοβότσου.

Ο **Διονύσιος Σαββόπουλος** μιλάει για το δικό του 1973, χρονιά που κυκλοφόρησε ο δίσκος του "Βρώμικο Ψωμί" ενώ η δικτατορία έφθινε και οι φοιτητές ξεσηκώνονταν. Τον σκηνοθετεί ο Απόστολος Καρακάσης

Το πρώτο μυθιστόρημα της **Μάρως Δούκα**, Η αρχαία σκουριά, κυκλοφόρησε το 1979, προκαλώντας αμχανία σε μερίδα της αριστεράς που αδυνατούσε να κατανοήσει το «βλάσφημο» κοινωνικοπολιτικό κριτικό λόγο της. Σκηνοθεσία: Σταύρος Καπλανίδης

"Θα έλεγα ότι η ζωή μου τελείωσε το '85...". Μ' αυτά τα λόγια ξεκινά ο **Κώστας Τσόκλης**, Σκηνοθεσία: Ηλίας Δημητρίου

ΛΑΜΠΟΥΝ ΣΑΝ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΣΕΛΑΣ

22

Σε μια εποχή όπου η Παγκοσμιοποίηση είναι μια λέξη «καραμέλα» σε στόματα «δικαίων και αδικών», οι κάτοικοι των χωρών του αρκτικού κύκλου προβληματίζονται ολοένα και περισσότερο. Δεν είναι τυχαίο ότι τόσο η Δανία όσο και η Νορβηγία χρειάστηκαν δύο δημοψηφίσματα πριν επικυρώσουν τη Συμφωνία του Μάαστριχτ.

Οι Σκανδιναβοί αντιστέκονται στην Παγκοσμιοποίηση. Αντιστέκονται, όμως και στην κυρίαρχη αντίληψη για την Τέχνη, την 7η ειδικότερα και το Ντοκιμαντέρ ακόμα πιο συγκεκριμένα. Ήδη, από τα μέσα της δεκαετίας του '80, οι Σκανδιναβοί ντοκιμαντερίστες οργανώθηκαν προκειμένου να αντιταχθούν στην αισθητική δικτατορία των τηλεοπτικών δικτύων, η οποία επιβάλλει και συγκεκριμένη αισθητική προσέγγιση του ντοκιμαντέρ: ταχύτητα, γρήγορο μοντάζ και ρεαλισμό στα όρια του υπέρ-ρεαλισμού. Οι Σκανδιναβοί ντοκιμαντερίστες προσεγγίζουν τη θεματική τους από μία απόσταση, επιτρέποντας στον θεατή να καταλάβει καλύτερα και να μην «παρασύρεται» από μια κάμερα – ινστρουκτορα. Στα περισσότερα σκανδιναβικά ντοκιμαντέρ, όλα έχουν σημασία: ο χρόνος, ο χώρος, η σιωπή και κυρίως οι άνθρωποι που κινηματογραφούνται...

Τα ντοκιμαντέρ στη Σκανδιναβία κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν ένα σημαντικό σταθερό κοινό στις χώρες τους, ενώ προκαλούν το παγκόσμιο ενδιαφέρον, προβαλλόμενα σε μεγάλα φεστιβάλ ανά την υφήλιο. Μια επιλογή 15 πρόσφατων τίτλων θα έχουμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε στο φετινό φεστιβάλ.

ΣΟΥΗΔΙΑ

- **An Ordinary Family** του Fredrik Gertten (2004): Η πορεία μιας αδέκαρης μεσοαστικής αργεντινικής οικογένειας, που εξαιτίας της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα, αποφασίζουν να μεταναστεύσουν στην Ισπανία.

- **Bullshit** των Rea Holmquist, Suzanne Khardalian (2005): Πορτρέτο της Βαντάνα Σίβα, μιας Ινδής ακτιβίστριας κατά της Παγκοσμιοποίησης, που έχει δημιουργήσει ένα ινστιτούτο οικολογικής εκπαίδευσης (με πάνω από 20 χιλιάδες μέλη), η στέγη του οποίου είναι φτιαγμένη από οβουινές.

- **The Girl from Auschwitz** του Stefan Jarl (2005): Το πορτρέτο της Σουηδής δημοσιογράφου και επιζήσασας του Ολοκαυτώματος, Κορντέλια Έντβαρτσον, από έναν ριζοσπάστη ντοκιμαντερίστα. Παράλληλα, μια κριτική ματιά στο σημερινό Ισραήλ.

- **Leila Khaled Hijacker** της Lina Makboul (2005): Η ιστορία της Παλαιστίνιας, Λέιλα Χαλέντ, της πρώτης γυναίκας που έκανε αεροπειρατεία, το 1969. Η σκηνοθέτιδα, Σουηδέζα με παλαιστινιακές ρίζες, συναντά την Λέιλα 35 χρόνια μετά και μιλάει μαζί της για το αν μετάνιωσε για την πράξη της.

- **GITMO – The New Rules of War** των Erik Gandini and Tarik Saleh (2005): Τι συμβαίνει στη φυλακή του Γκουαντάναμο; Ξεκινώντας από την βάση των ΗΠΑ στην Κούβα και φτάνοντας μέχρι το Αμπού Γκράμπ στο Ιράκ, η ταινία δείχνει πως αντί για μεγαλύτερη ασφάλεια σήμερα στον κόσμο, το αποτέλεσμα είναι μεγαλύτερος φόβος...

ΦΙΛΑΝΔΙΑ

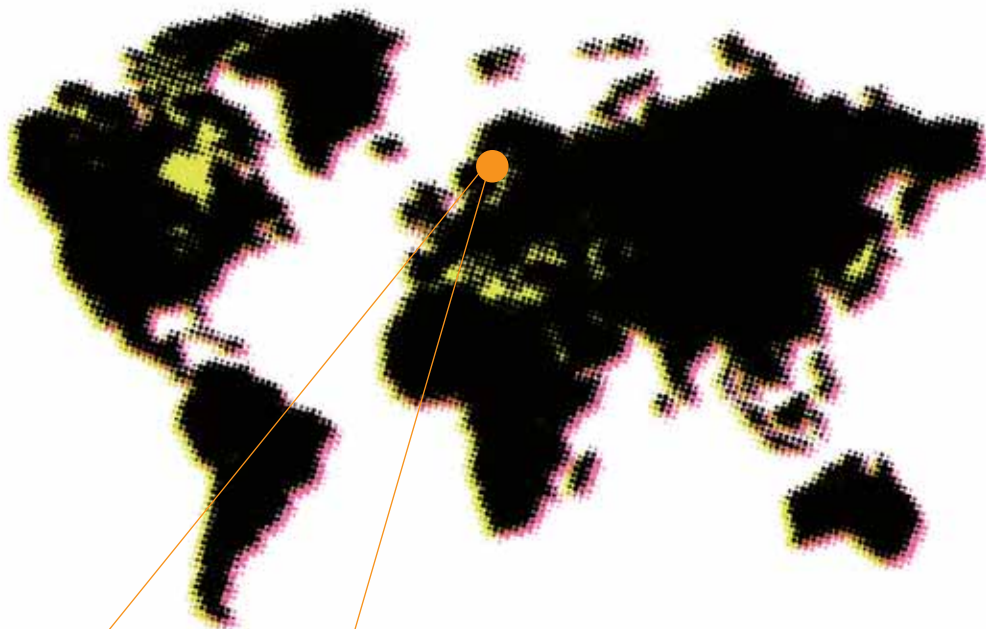
- **About a Farm** της Mervi Junkkonen (2005): Οι διαδικασίες κλεισίματος της μικρής φάρμας των γονέων της σκηνοθέτιδας, μπροστά στην προοπτική βιομηχανικής ανάπτυξης της περιοχής.

- **Pavlov's Dogs** του Arto Halonen (2005): Ταινία σε τρία κεφάλαια: «Animal & Insects», «Rich People» και «Crowds», με συνδυαστικό του κρίκο τον Ρώσο Σεργκέι Κνιάτσεφ. Έναν ψυχολόγο που βγάζει χρήματα οργανώνοντας... κατσαριδοδρομίες ή δίνοντας την... ευκαιρία σε πλούσιους να διασκεδάσουν την... βαρεμάρα τους, συμμετέχοντας με 3.000 δολάρια σε διαγωνισμό για το ποιος από αυτούς θα υποδυθεί καλύτερα τον... ζπιάνο!

- **A Decent Factory** του Thomas Balmès (2004): Εξέταση του φαινομένου της Παγκοσμιοποίησης, μέσα από την ιστορία τριών Ευρωπαίων στελεχών της φιλανδικής Nokia που επισκέπτονται ένα εργοστάσιο της εταιρείας στην Κίνα.

ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ 5% ΤΟΥ ΓΗΙΝΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ, ΕΧΕΙ ΔΕΙ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΣΕΛΑΣ, ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ, ΚΑΤΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΛΑΜΠΟΥΝ ΣΤΟ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΟΥΡΑΝΟ, ΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΗΛΙΑΚΩΝ ΚΑΤΑΓΓΙΔΩΝ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ. ΣΧΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

- **Africa United** του Olaf Johannesson (2005): Ένας Μαροκινός μετανάστης στην Ισλανδία, συγκεντρώνει... μετανάστες από τη Νιγηρία, την Γκάμπια, την Σερβία, την Κολομβία και την Γουινέα, προκειμένου να φτιάξει μια ποδοσφαιρική ομάδα ονόματι «Africa United» και να διεκδικήσει το πρωτάθλημα της... 3ης Εθνικής.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

- **100% Human** των Jan Dalchow, Trond Winterkjaer (2005): Όταν γεννήθηκε η Μόνικα, οι γονείς της νόμισαν πως ήταν αγόρι και την βάφτισαν Μόρτεν. Τον Απρίλιο του 2002, ο εικοσιδυάχρονος Μόρτεν έκανε εγχείρηση αλλαγής φύλου και έγινε Μόνικα. Η ζωή της πριν και μετά.

- **Forever Yours** της Monica Csango (2005): Μια κοπέλα βρίσκει μια φωτογραφία του παππού της, κάπου στην Ινδία. Υποψιάζεται, λοιπόν, πως ίσως να μην έχει πεθάνει κατά τη

διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όπως νομίζει η γιαγιά της, που, ακόμα και σήμερα, παραμένει ερωτευμένη μαζί του.

ΔΑΝΙΑ

- **The Anatomy of Evil** του Ove Nyholm (2005): Τι οδηγεί φυσιολογικούς ανθρώπους να συμμετέχουν σε μαζικές σφαγές κατά την διάρκεια πολέμων, κουβαλώντας καθημερινά στην συνείδησή τους εκατοντάδες φόνους; Εξομολογήσεις εκτελεστών από το Ολοκαύτωμα μέχρι τον εμφύλιο στην Γιουγκοσλαβία.

- **Smiling in a War Zone – And the Art of Flying to Kabul** των Magnus Bejmar, Simone Aaberg Kærn (2005): Μια γυναίκα, διαβάζοντας στην εφημερίδα το όνειρο μιας 16χρονης Αφγανής να γίνει πιλότος μαχητικού αεροπλάνου, προσπαθεί με κάθε τρόπο να φτάσει στην Καμπούλ, να βρει την κοπέλα και να πραγματοποιήσει το όνειρό της...

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ JON BANG CARLSEN

- **It's Now or Never** (1996): Ένας μοναχικός ιδιοκτήτης κοπαδιού προβάτων στην Ιρλανδία, ζητάει την επαγγελματική βοήθεια ενός γραφείου συνοικεισίων προκειμένου να βρει σύζυγο στα πενήντα του.

- **Portrait of God** (2001): Ο σκηνοθέτης πηγαίνει σε μια φυλακή του Κέιπ Τάουν και ρωτάει τους κρατούμενους αν πιστεύουν στο Θεό και ποιος είναι αυτός.

GET INSIDE

23

WELCOME TO THE 8TH THESSALONIKI DOCUMENTARY FESTIVAL! IF YOU JUST ARRIVED IN THESSALONIKI, THE FIRST THING YOU NEED TO DO IS TO VISIT THE GUEST OFFICE TO PICK UP YOUR ACCREDITATION, YOUR FESTIVAL BAG AND ALL THE INFORMATION CONCERNING YOUR STAY. THE GUEST OFFICE DEPARTMENT IS LOCATED AT THE FESTIVAL OFFICES – LEFT TO OLYMPION COMPLEX'S MAIN ENTRANCE (2, ARISTOTELOUS STR.)

01 Venues One of the most historic buildings of Thessaloniki OLYMPION GALAXIA VACATION CLUB, becomes the main venue of the 8th Thessaloniki Documentary Festival. The theatres OLYMPION (ground floor) and PAVLOS ZANNAS (5th floor), will be hosting a selection of the best documentaries from all over the world, from 11:00 to 23:00. Someone might ask. "How can 150 documentaries fit in just two theatres"? They don't! Locate the two extra theatres, JOHN CASSAVETES and STAVROS TORNES, at the port of Thessaloniki, in Warehouse 1, and for the first time, the two theaters of the THESSALONIKI CINEMATOGRAPHY MUSEUM. In case you need to have a break for a coffee or drink in between screenings, don't get tired searching the city! Visit "The Green Room" at the 1st floor of OLYMPION GALAXIA VACATION CLUB for a hot coffee in a relaxing environment, as well as "Room with a View" on the 5th floor for a drink with the best view of the city!

01

- **Spotlight Kim Longinotto:** The highly awarded director, whose films deal with the issues women face throughout the world, will present a selection of her work and will offer a masterclass (Tuesday 14th March, John Cassavetes Theatre, 15:00) about her approach to documentary filmmaking. A festival publication will accompany the spotlight.
- **Masterclass Jon Bang Carlsen:** One of the pioneers of Danish documentary filmmaking, Jon Bang Carlsen, will offer a masterclass based on his multi awarded documentary "How to invent reality". The masterclass will be held at 12:30, Thursday, March 16th, at the John Cassavetes Theatre and is held with the support of the European Documentary Network (EDN).
- **Workshop on Digital Production - Peter Wintonick:** The Canadian producer, director and social activist Peter Wintonick presents a workshop on documentary filmmaking, based on digital production. The Workshop will run for three days (Wednesday 15th - Friday 17th, John Cassavetes Theatre, from 10:00-12:00).
- **Open Space: A Discussion on Promotion and Distribution,** Wednesday 15th, John Cassavetes Theatre, 12:30
- **A Discussion on Promotion and Distribution of Greek Documentaries,** Saturday 18th, John Cassavetes Theatre, 11:00

02 The sections of the 8th Thessaloniki Film Festival The 8th Thessaloniki Documentary Festival consists of the following main sections:

- **Views of the world:** dealing with subjects of social interest
- **Portraits-Human Journeys:** the human being as the centrepiece of the narration
- **Stories to Tell:** short stories touching on human matters that stand out for the nature of their subject and the way they deal with it
- **Habitat:** environmental issues and their social context
- **Night-Time Moods:** musical documentaries plus "adult" subject matters in the after midnight screenings
- **Greek Panorama:** a selection from the latest local documentary productions.

02

03 Pitching Forum – March 15-19 (15-17 Astoria Hotel, 18-19 Pavlos Zannas): Up and running since 2001 in collaboration with the European Documentary Network (EDN), the Pitching Forum gives local and foreign audiovisual professionals the opportunity to have their projects pitched to commissioning editors and representatives of the international audiovisual media market.

04 International Doc Market – March 13-18 The International Doc Market, introduced in 1999, will be held from the 13th to the 18th of March featuring 400 titles. Having already proven to be a useful means for a wide range of professionals from other parts of the world, the market is being co-organised with the support of the Greek Public Television (ERT S.A.) and caters to the various needs of television networks from Southern European countries.

05 Just Talking Every afternoon, the Thessaloniki Documentary Festival invites its guests to the lower level of "Room With a View&" (Olympion, 5th floor) to an "open" discussion which gives documentary professionals – Greek and foreign – the opportunity to get to know one another on a personal level and exchange views and share experiences. On a daily basis, a group of directors from Greece and elsewhere will chat about issues that concern them in a friendly and relaxed atmosphere in which those with festival accreditation can simply listen or participate. The discussions take place in English.

Of special interest in the rest of the program are:

- **Tribute: Politics of Violence-Part II:** Following the 1st Part of the Tribute "Politics of Violence" that was presented during the 6th Thessaloniki Documentary Festival in 2004, the 2nd Part examines the political and social complexities of terrorism and focuses on the boundaries between terrorism and freedom in the fighting of the Middle-East and Chechnya.
- **Tribute and Conference: Globalization: Alternative Propositions** Screening of foreign and Greek documentaries about Globalization, its economic and environmental impacts and the alternative proposals social groups are taking. The Conference will be held on Monday, March 13th, at the John Cassavetes Theatre, at 11:00.
- **Tribute and Conference: File-Africa: Unresolved issues.** Screenings of documentaries concerning problems that Africans face in their homeland (civil wars, AIDS, poverty) as well as those of immigrants in foreign countries (difficulty adjusting in local societies etc). The Conference will take place on Tuesday, March 14th, John Cassavetes Theatre, 11:00.

06 Awards The awards of the festival are Public Choice Awards, sponsored by Greek Public Television ERT3. Two awards will be presented to documentaries with a duration greater than 45' (one for a Greek documentary and one for a documentary of the International Selection). Each one carries a 3.000€ cash prize. Two awards will also be presented to documentaries shorter than 45' (one for a Greek documentary and one for a documentary of the International Selection). Each one carries a 1.500€ cash prize. FIPRESCI (International Federation of Film Critics): A five-member International Fipresci Jury will present Fipresci awards to a Greek documentary and a foreign film.

07 Press Room & Website If you are wondering where to find a PC or a Macintosh with an internet connection, just visit the Press Room at the 6th floor of the OLYMPION (Working Hours: 10:00-20:00). For all the information you may need, just type www.filmfestival.gr and click on the poster of the 8th Thessaloniki Documentary Festival. Find the screening program, all the Press Releases, the News of the Festival photos and much more!

08 Parties What's the best way to end your day? A festival party! Take a note of the following: **Opening Party**, Olympion, Friday 10th of March at 23:30, **Concert with ONIRAMA**, Tuesday, March 14th, Mylos-Apothiki, **DJ Set Party**, Saturday, March 18th, Club Boutique, 23:30, **Closing Party**, Sunday March 29th, Bar Santé, 23:30.

09 Press Conferences Documentary filmmakers and contributors will be giving Press Conferences daily from 11:00 until 14:00 at the Green Room (1st floor, OLYMPION GALAXIA VACATION CLUB). You can find the Press Conferences timetable in the Press Room (6th floor) or in the Green Room.

08

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr